

در بیان خواص اسماء حسنی

تعالی اینها نگویند آیات بکم الله جمیعاً ان الله علی کل شیء قدير ان كانت
 الا صیحة واحدة فاذا هم جمیع لدینا محضرون وهو علی جمیعهم اذا ابتداء قدير
 ویسمى ذلك الشخص بالاسم الذی يعرف به غالباً وهو علی شهرته فانه
 بحضور من ساعته فاسئل عنه عما تريد واستجزه عما شئت واقض حاجتك
 منه وان حبت رده الی مكانه فاعد الجور واتل هذه الآیة وهو قوله تعالی
 وَأَنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فارجعوا الآیة وما فی معناه من القرآن العظیم وقل
 بعد القرآن عداً یا فلان یا بن فلان الی مكانك الذی كنت فیهِ وحضرت
 منه بقدره من یقول للشیء کن فیکون وبقدره من امره بین الكاف
 والنون انما امره اذا اراد شیئاً ان یقول له کن فیکون الی اخر السورة
 هذا معنی : اذا ما قضینا ردها فترها : وتقول توکلوا یا خدام هذه
 الاسماء برر فلان بن فلان بنت فلان بحق ما تلوته علیکم من اسماء الله
 تعالی واما قولنا وخاتمنا للخیر حلت صفاته یعنی الخاتم الاخیر وهو
 الهاء المشقوفة فاذا كتبت الواو بعدها مكررة افادة لقضاء الخواص
 ولتسهيل الامور ووضع الحوامل وعقد لسان الخصم وابطال السحر
 وحل المعقور وفك الأسیر واطلاق المسجون وجلب الرزق وزیارة
 البركة فی الطعام تكتب وتحمّل علی الاسم من اردت فانك ترى العجب و
 ولا عجب من امر الله واسمائه وان كتبت معكوسة وهوات الواو قبل
 الهاء مكررة وبعدها خمس هات مشقوفة كانت جالبت الهوم

فصل ششم

والانكار والوسواس والصداع والنامات المفزعة وتورف الدم من منافذ البدن واما قولنا وتكسر به كل الجيوش وتفرم : بقى تستخرج حرف هذا الاسم الشريف وتخلصها الى العربي ثم تضعها وفقاً حرفياً في باطن اللوح في اربعة عشر من الشهر والفر في برج ثابت يرى من الخوس والشمس في جهة السماء صاعدة غيرها بطه والطالع في احدى بيتي المشترى واذا تم ما ذكرت لك كان ذلك هو الكبريت الاحمره والترياقي الاكبر فان حمله احد بين عكس كان منصوفاً وعدوه مقهوراً مهزوماً وان حله وتكلمه قوى قلبه وبهانت عليه الامور الصعاب وسارعت اليه الامور كيف ما طلبها وتصرف في العالم كيف ما شاء وطاعة الملائكة واذا مشى من مكان طوى له البعيد وترفع له اطراف الارض حتى يرى ما بعد كما يرى ما قرب ونخاطبه الروحانيون ويجبرونه بما خفى عنه من الامور المغيبه وبشاهد من عجائب بركنه ما لا يحصره قياس ولا يعزبه اساس ولا وسواس ومن جعلتها ان نكتب كتاباً او رقة او محماً اردت وتلف وتوضع تحت راسه ويصبح يفتقد ما يجدها جواينها مكتوب بمهما اردت من نفي او اثبات او ولاية او عزل او عطا او منع من اى نوع كان من اى شخص كان وهذه غاية ليس فوقها غاية ونهاية ليس بعدها نهاية فكن به طيناً وعليها اميناً وهذا عهد الله اليك في صيانتك وكتمانه وها انا قد لوحت

در بیان خواص اسماء شرف الشمس

لك باطراف التلويح وفي الاشارات ما تقنى عن الكلم ومن ينق الله
يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب والله يقول الحق وهو يهدي
السبيل وها انا اوضع لك الاسماء ثانيا ودرعاها وخاتما المتعلق بما ذكرناه

لك وهي كما ترى ا ا م ا a وهدية صفة

الدعاء المبارك اللهم اني استلك بالهاء المرفوفة من اسمك الاعظم
بالثلاث عشر من بعدها وبالالف المقوس وبالميم الطميس الابرو بالتم
وبالاربعة التي هي كاللف بلا معصم وبالهاء المشققة والواو المعظم صورة
اسمك الشريف الاعظم استلك ان تصلى على سيدنا محمد بعدد كل حرف
جرى به القلم وان تقضى حاجتي وهي كذا وكذا وتسميتها وتحسن النية

وهذه صفة الوقف المذكور

كما ترى في الصيغة وايضا

يلي هذا الوقف الشريف المبارك

سبعة احرف من حروف

الهجا وهي من سواقط الفاعه

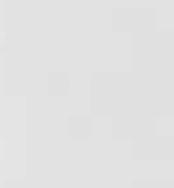

الشريفة لكل حرف منها اسم

من اسماء الله تعالى يلي الاحرف

المعجزة المذكورة التي تبنا في

الوقف الشريف انتهى كلام

البوني رحمه الله تمت بعون الله

	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ا		ا	ا	ا	ا	ا	ا
ا	ا		ا	ا	ا	ا	ا
	ا	ا		ا	ا	ا	ا
ا		ا	ا		ا	ا	ا
ا	ا		ا	ا		ا	ا
ا	ا	ا		ا	ا	ا	ا
ا	ا	ا	ا		ا	ا	ا
ف	ج	م	ث	ظ	خ	ن	
	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا

فرد جبار مشكور ثابت نظير خبير زكي

۱۰۶ فصل هفتم

فصل هفتم در بیان عزائم خاتم الشریف
 فی بیان معرفت قرآنة العزیمة الخاتم الشریف للامام القرآلی رحمه الله
 بطرف یک نکتہ از اعمال خیرہ بہ جهت رسیدن حصول بمراد قرائت
 بنمائید اولاً روز جمعہ قبل از طلوع افتاب بیرون بیایید و از چوب
 انار سه دانہ قطع کند و از بار بیاید و ببرد تا بعد از اداء نماز عشاء
 و خلوت را اختیار کند و دو رکعت نافلہ نماز بجای آورد و در رکعت
 اول بعد از قرائت الحمد سہ مرتبہ و بعد از سورہ والظہی راستہ
 مرتبہ بخواند و در رکعت دوم بعد سورہ الحمد سہ مرتبہ سورہ
 المشرح راستہ مرتبہ بخواند مرحوم امام قرآلی فرمودہ خاتم معصوم
 را بانح ابولینم صبح روز شنبہ بیاید و ببرد و در زیران بخورد بنماید
 و عزیمہ مرفومہ را در پایہ آن بخواند همین عزیمہ کہ در صفحہ مقابل
 را بخواند را سپند در نزد باشد و طریق خواندن سہ شب بخواند
 و ہر شب چهل و پنج ۴۵ مرتبہ بخواند و در حین قرائت چنانکہ
 خیالات و تصورات و ترس و اوہامی بر او عارض خواہد شد
 و نترسد و در ہر شب قبل از خواندن ابتداء بعزیمت را بخواند و
 بعد دعوت برہیتہ را بخواند دیگر ترس باو عارض نمیشود و بعد از
 ۴ بار کہ تمام شد عزیمہ را یکبار دیگر دعوت برہیتہ را قرائت کند و
 در شب سیم تمام شد لا محالہ مراد حاصل میشود و عزائم و مراد خدا

در بیان عزائم خاتم الشریف خرفی

۱۰۷

خداوندی اثر خودش را نشان میدهد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 کَمَا وَاَنْزَلْنَاهُ مِنْ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشِیْمًا
 نَذْرَةً الرِّیَاحُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَوْمَ الْاِزْفَةِ اِذَا الْقُلُوبُ لَدٰی الْمَخَاجِرِ کَاِظْمِیْنَ مَا لِلظَّالِمِیْنَ
 مِنْ حِیْمٍ وَلَا شَفِیْعٍ یُطَاعُ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا اَحْضَرَتْ فَلَا اَنْفِیْمَ بِالْمَخْنَقِ
 الْجَوَارِ الْکُنٰسِ وَاللَّیْلِ اِذَا غَسَسَ وَالصُّبْحِ اِذَا تَفَسَّقَ صَوِّ وَالْقُرْآنِ ذِی
 الذِّکْرِ بِلِ الذِّیْنَ کَفَرُوْا فِی عِزَّةٍ وَمِثْقَالِیْ بِسْمِ اللّٰهِ الْعَلِیِّ الْاَعْلٰی جَبَّارِ الْاَرْضِ
 وَالسَّمَآءِ تَفَرَّدَ بِالْبِقَاءِ وَالْکِبْرِیَاءِ بِرِ اَنْفِیْمَ عَلَیْکُمْ اَبْنَهَا الْاُرُوَاحُ الرَّوْحَانِیَّةِ
 الطَّاهِرَةِ الْمَلٰکُوْتِیَّةِ وَالْاَسْمَاحُ الرِّکْبَةُ السَّیِّئَةِ الْمَخْلُوْقِیْنَ مِنْ الْاَنْوَارِ الْمَشْرِ
 الْمَشْرِفَةِ السَّاطِعَةِ الْبِیْهَمِیَّةِ اَجْبُوْا اَبْنَهَا الْاُرُوَاحُ الرَّوْحَانِیَّةِ ذُو الدَّوَابِ
 الْاَنْوَارِ الْمُشْعَعَةِ بِالْمِیْنِ الرَّحْمَانِیَّةِ وَالنَّوَاسِمِ الرَّبَّانِیَّةِ الْغَائِمِیْنَ بِنَصْرِیْفِ
 لَطَیْفِ الْحُرُوفِ وَدَقَائِقِ مَعَانِیْهَا الْمَلٰکُوْتِیَّةِ الْمُوکَلِّیْنَ بِتَسْفِیْرِ اُرُوَاحِ رُوْ
 حَانِیَّتِهَا وَعَوَارِفِ اَسْرَارِهَا الْخَزُوْنِیَّةِ الْمَخْصُوصَةِ بِجَوَاصِیْ طِبَابِعِهَا عَلٰی
 اَفْرَادِهَا وَتَرْکِیْبِهَا اَزْجَمِکُمْ وَاَطْلَبِکُمْ وَاَسْمَخِصِرْکُمْ لِحِذْمَةِ هَذَا الْوَفِیْقِ
 الْمَثَلِثِ یَا غَلَا بَیْلُ وَاِیَا غَلْمَا بَیْلُ وَاِیَا غَلْطَا بَیْلُ وَاِیَا غَمْدَا بَیْلُ وَاِیَا غَفْدَا بَیْلُ
 وَاِیَا غَفْدَا بَیْلُ اَقْسَمْتُ عَلَیْکُمْ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَبِنُورِ وَجْهِ اللّٰهِ وَبِجَلَالِ
 عَظَمَةِ اللّٰهِ وَبِاَلْمَلِکِ الْمُوکَلِّ لَکُمْ وَالْحَاکِمِ الْغَالِبِ عَلَیْکُمْ غَفْطَا بَیْلُ اَنْ
 نَجِیْبُوْا لِیْ بِالِسَّمِیْعِ وَالطَّاعَةِ وَنَحْضِرُوْا بِالْقُوَّةِ وَالْاَسْتِطَاعَةِ

اعينوني فيما امرتكم به بحق هذه الخاتم الشريفه وبما فيه من الحروف
 النقية توكلوا بازجاج الروحانيين الساكنين في قلب فلان بن فلان
 حتى يحركوه في تحصيل مرادى الذي قلت له بحق برهينه كبريتيه
 طوران يزحل مزجل نرف برهش غلمش خرطير قلهو برشان
 كظهير نموه شلج برهولا بشكيل فرمز انغلا ليط قرات قرات
 غياها كبد هولاً شمشاهر شمشاهر بلطيفغوييل اهوريل امويل
 ايل كقطه طهونيه بشارش طوش شمشاهور ياروج شيم
 الانعاز فيما امرتكم به اللهم بكمهيج كهمك يعطشتي يعطشتي
 جلد مجها هليج اجب يا شر نطيا فيل الملك الموكل بهذا العهد
 يا هيا شرا هيا وبطه طهونيه او نوا بعهد الله ان العهد كان مشولاً
 ولا تنقضوا الايمان بعد تركيدها وقد جعلتم الله عليكم كفيلاً فاذا
 تم الرفع بنجمة سبع ليال ويرفعه كل يوم قبل طلوع الشمس ويضعه بعد
 المغرب وطريق التجميم وهو ان تاخذ سيباً من رمان حامض ويعلق
 الونق مفتوحاً ويتره بشئ من الثياب الطاهرة فاحفظه بعد التجميم ثم
 وللعلماء في اعراب الأجمية مذاهب احسنها مذهب الشيخ ابي التعداد
 اكل الذين التمر فدى رحمة الله وقد قال في شرح كثر المطالب انظر الى الاسم
 فان كان ثانياً افتر الاول واكر الثاني نحو قسي وان كان ثلثياً وبعد
 الاول الف نحو مثالي او وار نحو طويج او ياء نحو شيه فلاول

در بیان جهت فتوحات مهمه ۱۰۹

مفتوح والثانی ساکن والثالث مکسور مع المتون وان کان رابعاً
فان کان بعد الاول واول مرفوع والثانی ساکن والثالث مفتوح
والرابع مکسور ومتون نحو صور من صور انتی کلامه این نم خطی بود
در یکی از کتابی نه ^{های} اسلامبول پیدا کردم و نوشتم و نسخه قدیمه بود و بسیار با فایده است
فصل هشتم در بیان جهت فتوحات مهمه

اما عملی دیگر جهت فتوحات رقم میشود و انموزج جمیع اعمال ازین لوح
میتوان یافت و این عمل بنا بر تمامی لوحست و عملش بر حروف بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
است و بسمله مرکبست از فوزه حرف که هجده ازان نورانیت و حرف اب
که در اولست ظلمات و اگر حروفات بسمله را بلا تکرار ملاحظه کنند ده
حرف است که یک حرف ان ظلمات است و نه حرف دیگرش نورانیت و این
نه حرف نورانی را بقاعده صدر و مؤخر تکبیر باید کرد که نه سطر حاصل
میشود و در سطر هم مکرر است و هر سطر از سطر نه گانه در خانه
از خانهای لوح ۳ در ۳ باید نوشت که خطوط لوح از حرف اب
باشد و در خانه عدد نظم طبیعی مربع مذکور را در میان حروف باید
نکاشت که باعث فتوحات صوری و معنویت و انموزج تکبیر و لوح
و اعداد لوح اینست که نموده میشود و بتوفیق الله سبحانه از روی
این انموزج مرد صاحب فهم را بر عمل میسر است و قسم العزیمه این
لوح اگر بسمله کنند اولی است و اسما ملائکه از این لوح اگر بقاعده که

۱	س	م	ا	ل	م	ر	ح	ن	ی
۲	ی	س	ن	م	ح	ا	ر	ل	م
۳	م	ی	ل	س	ر	ن	ا	م	ح
۴	ح	م	م	ی	ا	ل	ن	س	ر
۵	ر	ح	س	م	ن	م	ل	ی	ا
۶	ا	ر	ی	ح	ل	س	م	م	ن
۷	ن	ا	م	ر	م	ی	س	ح	ل
۸	ل	ن	ح	ا	س	م	ی	ر	م
۹	م	ل	ر	ن	ی	ح	م	ا	س

در کتاب بدرالناصفه مسطور است استخراج کنند زیباست و قاعده
 این استخراج در اول فصل چهارم این نسخه فقیه ذکر کرده است و تکرار
 ش احتیاج نیست اکنون عبارات و ابیات و اسما که قبل ازین اشعاری
 بان شده بود جهت هر مسمی و هر مقصود نوشته میشود و مجموع از
 نه حرف زیاده نیست تا بنوعی که در لوح بسمله نموده میشود اگر خواهند
 عمل نمایند و ان اینست باطل السحر ۹ شفاء امراض ۹ خلاص محبوس
 ۹ فتوح معنوی ۹ خزوه فغلوه ۹ سا صلیبه سقر ۹ لا ینکلون
 ۹ کبر متعال ۹ هو الله احد ۹ الله الصمد ۹ عزیمتی در

در بیان جهت فتوحات محمد

۱۱۱

در اعمال جلالی نذر بعضی مفر است عَزَمْتَ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أَعْوَانِكَ
 یا ابامرّة بن حارث ان نفر قوا بین فلا ین بحق من له الحکم والا
 الامر علیکم وحق طاعتیه لدیکم وحق برجل طوارق نرقب غبشی
 خوطر خوطید قطیه و بر شانه نموشیح برهنولا لبسطخ فرقو
 نرقب العجل العجل الساعه الساعه و بجای لفظ ان نفر قوا اگر تفرقه
 اراده نباشد هر چه خواهند بگویند و در آخر بگویند اجب یا ابامرّة
 و اطع یا ابامرّة در اعمال جلالی مثلت هندی و مثلت دو پای و غیر
 ان هست و طریق نوشتنهای ان که بجه چیز باید نوشت و بر چه چیز

باید نوشت و در چه	ی س	ن ا	اری
وقت باید نوشت تا	۳ ۲ ۵	۶ ۷ ۸	۹ ۱۰ ۱۱
باعث فتنها و خصوصتها	۹ ۲ ۱۲	۹ ۱۰ ۱۱	۱۲ ۱۳ ۱۴
و بریشانها شور معلوم	م ل ر	ر ح س	س م ا
ابن فقیر است فاما چون	۳ ۹ ۶	۵ ۱ ۳	۴ ۱ ۵
هرگز این عملها نکرده	۳ ۵ ۸	۹ ۱ ۳	۴ ۱ ۵
و نمیکند بنا برین انرا	۳ ۴ ۵	۶ ۷ ۸	۹ ۱۰ ۱۱
بیز مکرر نمیزارد	۳ ۵	۶ ۷	۸ ۹

و شرح انرا طی کرده مجلی از خواص لوح ۳ در ۳ بانواع منقوله
 از اشخاص تخریر می آورد از جمله آنچه شیخ شرف الدین محمد انصاری

بیان کرده اینست که اگر اعداد این لوح را در جنسی از خوردنی رقم زنند
 بساعتی معین که ذکر آن اولی نیست بشرط آنکه قلب لوح از عدد خالی
 باشد و آن نوشته شده را بخورد مطلوب دهد و عدد قلب لوح هم در
 جنسی از خوردنی نوشته طالب اثر بخورد همان حکم دارد که قلب مطلوب
 خورده و همچنین از جهت قبول گاهی که عامل بانگشت سبأ به راست
 خود بر پیشانی و چنان عین خورد رقم کلمه بدو وح بکشد بنوعی که انگشت
 بان متحرک شود فایده کلی میدهد ولیکن این عمل در ساعت اول
 روز زحل باید کرد و بعد از آن هفت نوبت این ایت را بخواند که

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا
 وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا من مناقب المناقب محمود رمدار

فصل واز جمله خواص وفق بعضی از اسما در فصل نهم

داز جمله خواص این وفق یکی دیگر آنست که اگر چیزی دزدیده باشد
 و خواهند که ظاهر شود بنویسد این شکل را بر بیضه بنام سارق یا ذاهب
 یا ابن و در تنور یا مطبخ دفن کند چون بخار آتش بر بیضه رسد آن
 دزد یارفته یا کریمه تغیر و تحیر در ایشان واقع شود و باز کردند بامر
 الله تعالی و چون دفن کنند بگویند اللهم اجمع بینی و بین فلاه و برین
 مثال بنویسد که از مجربات است و در هیچ مشابه نیست و این در
 در صفحه مقابل است

در بیان خواص و فن بعضی از اسماء ۱۱۳

فصل دهم در فن اسماء
 طریق حکماء مصر و
 و اعمال ایشان برین
 مثال است که عدد
 اسم هر چیزی که خواهد
 از خیر و شر و مطلوبی
 که دارند در قطب
 نویسند و بخوانند و بعد

۱۱۳		
۶	۵	۲
۷	۱	۸
۱۱۵		

۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱

۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱

من خردل فنگن فی صخره

اسم را بنویسند

اسم مشغول شوند و مقصود خود حاصل کنند مثال **یا مفتح فتح بالخیر**
 در وسط بنویسند و فوق تمام کند و این اسماء را بعدش بخوانند
 مرادی که داشته باشد حاصل کرد برین مثال اینست این شکل چپه
 فتوحات بنویسند چون **قمر در شرف آید و ناظر بر زهره یا مشتری باشد**
 و اگر کاری دشوار پیش آید این شکل بنکارند ۱۸۷۰ نوبت بخواند

البته ان اسان کرد و مقصود حاصل
 شود **فصل ۱۰** باز دهم در بیان از کار
 و اگر کسی را از کار و شغل و عمل قبضی
 پیدا شده باشد چون **قمر در سرطان**
 آید و ناظر مشتری این شکل بنکارند

۱ ۷ ۶	۱ ۷ ۶	۱ ۷ ۶
۱ ۷ ۶	یا مفتح فتح بالخیر	۱ ۷ ۶
۱ ۷ ۶	۱ ۷ ۶	۱ ۷ ۶

و در این مجلس بگویند يَا مَيْتْرِيَّةَ هَذَا الْعَسْرُ ۱۶۵۸ نوبت که چون این تمام خوانده باشد هر روز که شور کشار و رکارش پیدا شود

برین مثال اینست

۱۶۵۵	۱۶۶۰	۱۶۵۹
۱۶۶۲	يَا مَيْتْرِيَّةَ هَذَا الْعَسْرُ	۱۶۵۴
۱۶۵۷	۱۶۵۶	۱۶۶۱

فصل دوازدهم برای وفق برای حوائج

اگر کسی خواهد که عمل قمری بتربیع مربع باشد یا بمقابله بساعتی محس این شکل را بکشند و در مسجدی

خراب متوجه قبله شوند ۹۶۵

دفعه ۴۹۷۳

نوبت این اسماء را بخوانند که انکس مفسور شور برین مثال و چون خواهند که کسی را زبان به بندند چون قمر با اجتماع شمس باشد این شکل بنکارند و نام انکس در پشت صفحه بنویسند یا عدد اسم اضافه کنند و در پیچند و در شب سنک کران بنهد که البته زبان انکس بسته شود مثال اینست

۹۶۵

این فن عمل کرده اند میخواستیم که نمایم ولی نوشته شد اما خواصش را معذرتاً ما نمید بعضی از استادان سخن در نقطه گفته اند اگر الله تعالی خواسته باشد و طالب باشی بدان و بررسی

۹۶۰		۹۵۸
۹۵۹	يَا نَفَّارُ انْفِرْ بِالْقَهْرِ	۹۶۳
۹۶۴	۹۵۷	۹۶۲

۲۸۸۲۱

در بیان خواص ایاتی که در مربع وفانده آن ۱۱۵

۱۰

۴		۱
۲	۵	۸
۹		۶

۵۴۷

۵۴۰		۵۴۲
۵۴۵	۵۴۳	۵۴۱
۵۴۴	۵۲۹	۵۴۶

دایره شکل را مثلث دویانی
گویند اینست

فصل سیزدهم در بیان خواص مربع
در خواص ایاتی چند مخصوص که در مربع در می آورند و بمشافه در
خدمت مشایخ و حکماء و استاران باین فقه رسیده و از مهربانان این
علم انت بیت

<p>هر چه میخواهی زبسمه بجوی مرد سرا پرده اسرار نیست</p>	<p>خوش بگوای بار بسمه بگو کلغنی مفلس ناشسته روی</p>
---	---

چون کسی مضطرب احوال باشد و هیچ امید و هیچ سرانجام نداشته باشد
بنویسد این مربع را در ساعت زهره و قمر ناظر بسجود باشد عدد
۷۸۶ نوبت بخواند و شرط خواندن آنست که اول وضو بآزرو
دو رکعت نماز بگذارد در رکعت اول ۱۹ بار بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بگوید و بعد از آن فاتحه بخواند و رکوع و سجود کند و در رکعت دوم
نیز بدین صورت که گفته شد بعد از آن سلام بآورد و این مربع را
بکشد و بعد مذکور نیز بخواند و بخور بسوزاند و در حالت خواندن

فصل چهارم

با کسی سخن نگوید هفت روز متصل این چنین کند یا هفت شب و
 و این مربع را با خور نگاه دارد و چون این عمل کرده باشد یقین که هم در
 آن هفته جمله مقصود را نشا حاصل شود و هیچ شك در این نیست و اگر کسی
 را چون بخت بسته باشد همین عمل برین صورت که ذکر رفت بجای آورد
 بختش گشاده شود و از جهت کسب و معاش و حرمت و عزت در چشم
 خلائق و تسخیرات و هرنیت که دارد چون بدین آیه کریمه **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
 الرَّحِیْمِ** مشغول شوند همه مهمات را کفایت اما می باید که دو مربع کشند
 پشت و روی مساوی الطور و در یک مربع مظهر بنویسند و در یک
 مربع مظهر برین طریقه که نموده میشود و هذا الشكلین اینست

۱۸۹	۲۰۲	۱۹۹	۱۹۶
۲۰۰	۱۹۵	۱۹۰	۲۰۱
۱۹۴	۱۹۷	۲۰۴	۱۹۱
۲۰۳	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۸

والمعین

بِسْمِ	اللّٰهِ	الرّحْمٰنِ	الرّحِیْمِ
الرّحِیْمِ	الرّحْمٰنِ	اللّٰهِ	بِسْمِ
اللّٰهِ	بِسْمِ	الرّحِیْمِ	الرّحْمٰنِ
الرّحْمٰنِ	الرّحِیْمِ	بِسْمِ	اللّٰهِ

والتوق

والله

فصل چهارم در بیان فایده قضا، جمیع حوائج مشکله
 فایده جهت قضا، جمیع حوائج مشکله بعد از اینکه از همه جای مایوس شد
 روی نیاز بدرگاه کریم بی نیاز نموده و در این درگاه حضرت رسول ندا

درعزت

در بیان فائده فضا، جمع حوائج مشکله ۱۱۷

و حضرت علی علیه السلام و جناب فاطمه الزهراء و حضرتین معظمتین مکرمین
 الامامین الهامین حسن ابن علی و حسین ابن علی علیه السلام شفیع خاصه
 و قسم دهد الله العلی العظیم را بدینگونه که اللهم اقبض جميع حوائج
 المؤمنین و المؤمنات المسلمین و المسلمات بحق هذه الخه لان بخلان
 اسم برد و بگوید لا اله الا الله بغيرتك و قدرتك لا اله الا الله
 فربح برحمتك يا ارحم الراحمین هزار یکصد نوبت یا آنکه سیصد و
 شصت نوبت یا یکصد ده نوبت یا بعد از اسم خود و عاقاری باین اعداد
 مجرب است و نیارش را فرخو فرات بدهد نم

فصل پانزدهم برای فضا، حوائج مهمه

فائده هر کسی شب جمعه یا پنجشنبه یا دوشنبه دو رکعت نماز بگذارد و
 در هر رکعت بعد از سوره فاتحه سی بار سوره مبارکه قل هو الله احد را
 بخواند بعد از سلام صد مرتبه صلوات بر محمد و اله او بفرستد و بار ببرد
 راست دمد و این آیه مبارکه را نوشته در مربع ثبت کند و در زیوسر

گذارد و بخواب رود بدست راست
 به نیت ی که خوانده باشد البته در
 خواب خبرش بیابند و قل رب انزلني
 منزلاً مبارکاً وانت خير المنزّلين

وَقُلْ رَبِّ	انزّلني منزلاً	مبارکاً وانت
خير المنزّلين	مبارکاً وانت	انزّلني منزلاً
انزّلني منزلاً	وَقُلْ رَبِّ	خير المنزّلين
مبارکاً وانت	خير المنزّلين	وَقُلْ رَبِّ

فصل شانزدهم در اطلاع حوائج در عالم روحانی
 فائده من اراد الاطلاع على احوال العالم فليضع عدد هذه الآيات
 في وفق مربع ليلة الاحد اوليلة الاربعاء ويكتب الآيات دايرة حوالى
 للمربع ويفرد الآيات سبع مرآة وسورة الشمس سبع مرات ويضع المربع
 تحت زامنه وينوى ما شاء ثم ينام فان روحانيين هذه الآيات يجزونه
 بما اراد الاطلاع عليه وان راوم تلاوته هذه الآيات كشف له عن المغيبات
 وكل من رآه وقت الصباح يظهر له منه الاخبار الغريبة والعجائب والآيات
 قوله تعالى وعنده مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما فى البر والبحر وما

وعنده مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما فى

۱۸۶۴	۱۸۶۷	۱۸۷۱	۱۸۵۷
۱۸۷۰	۱۸۵۸	۱۸۶۳	۱۸۶۸
۱۸۵۹	۱۸۷۳	۱۸۶۵	۱۸۶۲
۱۸۶۶	۱۸۶۱	۱۸۶۰	۱۸۷۲

البر والبحر وما فى البر والبحر

في كتابه

چهارشنبه ۱۳۰۹، پنجشنبه ۱۳۰۹، شنبه ۱۳۰۹، یکشنبه ۱۳۰۹، دوشنبه ۱۳۰۹

فصل هفدهم خواص سورة فاتحة الكتاب

خواص سورة فاتحة الكتاب ودر واثرى غریبیت و مشهور است که امیرا
 المؤمنین علیه السلام بردست بریده خواند و دست در دست شد

شخص

در بیان خواص بعضی از سوره‌ها برای خواجج ۱۱۹

ان شخص پرسید که یا امیرالمؤمنین بجز این اسم اعظم که بردست من خواندی و درست شد که چه بود ان اسم امیرالمؤمنین هم فرمود که سوره فاتحه کتاب بود آن شخص گفت که سوره فاتحه درست است دستش بدو افتاد غرض ازین آنکه بحقارت نگاه نکنی که فران عجب معجزیت و اصل اعتقاد است و یقین که چون این مربع با عتق مثنوی بنویسد و قمر ناظر بعود و به بیمار دهند یا با خورد نگاه دارد و هر صبح و مساء نوبت بخواند و بدمد البتة او را حضرة حق شفا ارزانی دارد و هر کسی که این مربع با خورد نگاه دارد و بدین عدد بخواند ۱۱۱۱ در رزق و روزی بر او کثرت شود و سوسن کبراکرد و غرایبات و عجایبات ازو بفعول آید و چون مشاهده امرها

غریب کند و مثال مربع اینست در صفحه آینده ترشنة میشود *
 فصل هجدهم خواص سورة والتمکم الہ واحد برای خواجج
 دیگر خواص والتمکم الہ واحد

۲۰۴۹	۲۰۲۹	۲۰۴۲	۲۰۲۹
۲۰۴۱	۲۰۲۰	۲۰۳۵	۲۰۴۰
۲۰۳۱		۲۰۲۶	۲۰۳۴
۲۰۳۶	۲۰۲۲	۲۰۲۲	۲۰۳۲

۲۰۴۴

۲۰۴۴

چون این را در مربع بنکارند ساعت اقیاب و قمر ناظر بمربع بنظر سعد دارند این مربع بر خصم غالب آید و هیچ آفریده با او برابری نتوان کرد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ	أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ	غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ	غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ	أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ	مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ	أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

واحد مفسور و مذبول کردند و اگر این آیه در خود سازد بچشم خلافت

با هیبت نماید و چیزها

غریب مشاهده کند

و اینست و این مربع در

فصل نوزدهم

در وفق آیه و المکم الیه
واحد

وَالْمَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ	لَا إِلَهَ	إِلَّا هُوَ	الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
إِلَّا هُوَ	الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ	وَالْمَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ	لَا إِلَهَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ	إِلَّا هُوَ	لَا إِلَهَ	وَالْمَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ
لَا إِلَهَ	وَالْمَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ	الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ	إِلَّا هُوَ

در میان وفق بعضی از مربع حوائج

۱۲۱

گفته اند که اگر خواهند که شخصی را از
مقام خود دور کنند بیت و چهار عدد
ریک از نور خانه در هنگام عزوب
افتاب بردارند در روز یکشنبه یا روز
سه شنبه وفقی که قدر در عقب باشد
باید دو به بیت و پنج درجه و بر هر

۲۲۱	۲۳۵	۲۳۱	۲۲۸
۲۳۲	۲۲۷	۲۲۲	۲۳۴
۲۲۶	۲۲۹		۲۲۳
۲۲۶	۲۲۴	۲۲۵	۲۳۰

۲۲۵

۹۱۵

ریکی از آن این اسما را بنویسند و اسما مذکوره اینست

فَلَوَائِي حَاوَائِي مَادَائِي دَامَائِي سَرَوَائِي لَوَائِي

كَارَائِي كَادَائِي قَطْمُونِ فُلْجُونِ وَ نَامِ شَخْصِ بَيْنِ اسْمَاءِ

بنویسند با نام مادرش و بر هر سنگی از سنگهای مذکور هفت نوبت
دعای قریش بخواند و بعد از آن ریکها را در همان در خانه که ریک از
آن جا برداشته بودند در زیر سنگها کنند و دور از یکدیگر بگذارند چنانچه
فاصله در میان ریکهای نوشته مذکور چهار قدم باشد که مؤثر است

و نتیجه کلی در ضمن این هست وَاللّٰهُ اعْلَمُ

فَضْلُ بَيْتِمْ آوَارِهِ شَخْصِي نَامِنَسَبِ اَز جَايِ خُورِ

از کلمات مرهوم آقای سید مهدی القاضی رحمه الله علیه اگر کسی خواهد
کسی را از کسی سرد کند و اردو بر شود جدائی افتد بکیر مقدار یکی
از خاک قبرستان و انزاد در استکان یا غیره بگذارد و مقدار اب در آن

فصل بیت ویکم

۱۲۲

وهم زند و بر آن دة مرتبه سورہ والعصر را بخواند و بعد از بیت هر شخص که خواهد آن اب را در جاهی یا شربت یا خورده آن دهد آن شخص سرد از آن شود با شرط مشروع بنا هر کس و الله اعلم
فصل بیت ویکم در بیان بروج

فانده الحجر الذی فی قانصة الدجاجة یؤخذ و یجعل علی المصروع یر او اذا اشد علی انسان زاد فی قوۃ الباء و یدفع مية السوء و تترك تحت الصبی فلا یفرغ فی نومہ من مخطوطات قدیم

حل	ثور	جوزا	سرطان
بودن فمردین برج باشد اعمالی که تعلق بلاطین داشته باشد توان کرد و مهم اسفارتوان است	بودن فمردین برج اعمال تزیج را و بنا نهادن را و نباتین را بنکر است	بودن فمردین برج اعمال و بران واهل قلم و اصحاب علم و فضل را بنکو است	بودن فمردین برج بجهت اعمال معالجات بیماران مفید است و نفع می بخشد از آن
اسد	سنبله	میزان	عقرب
بودن فمردین برج نصرف در امور ملکی و طلسمات صید و تسخیر سباع را شاید	بودن فمردین برج قیمت مباحه و مقابله و شرکت و امثال زالك را مفید است	بودن فمردین برج اعمال دین ملت و میل دادن طباع بصدق و راستی را شاید	بودن فمردین برج جهت دفع اعداء و ظلمه و طلسمات نفرین و تبیض نیکوست
قوس	جدی	دلو	حوت
بودن فمردین برج جهت تعلیم علوم و طلب جودت نوبین و صفای فهم مفید است	بودن فمردین برج نصرف در امور ملکی و طلسمات صید و تسخیر سباع را شاید	بودن فمردین برج جهت بنین عهد و پیمان و عمارت حصون و حفظ قلاع نیکوست	بودن فمردین برج جهت اعمال خیر و صلاح و مصالحه بین الاشیاء و طلسمات محبت نیکوست

در بیان غزائم مهمه

۱۲۳

فصل بیست و دوم در بیان غزائم مهمه
 از مفاتیح مغالیک چنین مینویسد و بعضی از استاران گفته اند هر که دعوت
 و عزیمت که خواهند بی مندلی نمی یابد کرد عمل و مندلی عبارت از خطی
 است که بر دو رهنورد کشند یا بر دو ر سجده که بر بالای آن باشند یا بر دو
 حجره از اندرون حجره که در آن حجره بعبادت و قرآات عزایمات مشغول
 باشند و در این باب هر کس نوعی اختیار کرده اند چنانچه بعضی بجز خطی
 اکتفا نموده اند و بعضی به آیتی از آیات قرآنی عمل کرده اند و راه بران کثاره
 راستند اندجه آمد و شد تجدید طهارت و بعضی سوره کریمه قل اوحی را
 تمام حرف بر دو ر سجده رقم زده اند از عقب راه دوراه کثاره اند
 اند اما نه آتچنانچه کثاره باشد بل بکجرف را کشیده اند بطریق مدی منطیل
 و از سر آن قدم بی بالای سجده نهاده اند و بعضی در کشیدن خط
 کببص و هم عتق خواند اند و بعضی دو اسم را مندلی ساخته اند
 علی ای حال هنگامی که متوجه مندلی کشیدن باشند می باید خواند
 اِن اَرَلْ بَیْتِ وَضَعَ لِلنَّاسِ لِدَیْ بَیْکَ مَبَارَکًا وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِیْنَ فِیهِ
 اَیَاتٌ بَیِّنَاتٌ مَّقَامُ اِبْرَاهِیْمَ وَمَنْ دَخَلَهُ کَانَ اٰمِنًا سَبِّحْ اِلٰهَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 نُوکَلِّتُ عَلٰی الْحٰی الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ وَنَحْصَتُ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَجَرْتُ
 بِمُحَمَّدٍ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَعَلِیْنَا وَلی اللّٰهِ نَعَزَّتْ بِالْوٰحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِیْ
 لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوَلَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهٗ کُفُوًا اَحَدٌ فَدُرُّدِیْنِ اَرَادَنِیْ فِیْهِ و

فصل بیت سیوم

بلا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم يا حافظ يا حفيظ يا حافظ
 يا حفيظ يا حافظ يا حفيظ اللهم واقبه كواقبه الوليد باسند من
 لا سند له يا غياث من لا غياث له يا ودور يا ورور يا العرش المجيد
 يا فعال لما يريد اسئلك بعزك الذي لا ينظام وبملك الذي لا يرام
 وببورك الذي ملاء اركان عرشك ان تصرف عني شر الدنيا
 والاخرة وترزقني خير الدنيا والاخرة اللهم صل على محمد وآل
 محمد برحمتك يا رب وكفته اند كه ابن حروفنت كه در همه وقت بكار
 است فخاصه در وقت مند دل كشيدن و بمند دل نشتن و فوائد بسيار

دارد ضمن ابن حريفيت

فصل بيت و سيوم در بيان طلسمي كه محبت مياورد

از براي محبت طلسمي كه بعد از اين نموده مي شود پرسه رفته بايد نر
 را با هفت دانه بيد انجبر و هفت درم روغن برزده قاروره زجاجي
 نهند و قاروره را در آتشي نهند كه از چوب صفتان بهم رسيده باشد
 و بعد از آن بقراون عزيمت مشغول شوند و بيت و يك نوبت بخواند
 كه مفيد است و جهره آتش بايد كه از كل سرخ ساخته باشند كه قاروره
 بران نهند و شكل طلسم مذكور اينست

ع ل ا ع ا ا ل ا ح و ط ط ط ا ط ه ط ا ط ه

و عزيمت كه بايد خواند اينست عزمت عليكم ايها المتوكلين

در بیان خافیه قمری از قواعد ببط ۱۲۵

بمذّه الآسماء والظلم ان تجیبونی و تطیعونی واقضوا حاجتی فان
 ابیتم اخذکم الله اخذ القرنی وهی ظالمة ان اخذہ الیم شدید و
 ارسل علیکم ملائکه غلاظ مشدا ولا یعصون الله ما امرهم ویفعلون
 ما یؤمرون هباً هباً الوحا الوحا العجل العجل الساعه الساعه
 فصل بیت و چهارم در شرح خافیه قمری
 در شرح خافیه قمری و بعضی از قواعد ببط اعمال تکبیرات حروف
 بدان آید که الله تعالی که در این باب هر برتری کی نوعی عمل نموده اند
 مثل شیخ ابوالعباس خردالدین احمد بونی و شیخ ابوالحسن نصیبی و
 شیخ سعد الدین هموی و شیخ محی الدین عربی و غیره و قواعد همه در
 کمال صحت است و در این قواعد طالع وقت را در آن مدخلی تمام
 است و مدار اکثر این قواعد بر حروف ابجد است و سیر قمری منازل
 فلکی و قسمت حروف بر منازل و حرکت قمر در منازل و حروف متعلق
 بآن منزل است و قسمت حروف ابجدی بر منازل فلکی بدین نوع است
 که تفصیل می آید آ بشرطین بَ بطین جَ جَ ثَیا دَ دَ برآن هَ
 هغه دَ هغه زَ زراع حَ حَ نثره طَ طرفه یَ یَ جبهه
 کَ زبره لَ صرفه مَ مَ هوا نَ سماک مَ غفرغَ زبانا
 فَ الکلیل صَ قلب قَ شوله رَ نغایم شَ بلده تَ زایج
 ثَ بلع خَ سعور ذَ اجنبه ضَ مقدم ظَ مؤخرغَ رشا

فصل بیت و چهارم

۱۲۶

چون قسمت حروف بر منازل معلوم شد هر گاه خواهند که متوجه عملی
 شوند جهت محبت یا جلب یا غیر آن یک قاعده اینست که اگر طالع شخصی
 مدعا علیه معلوم باشد یعنی طالع نجومی او که وقت تولدش زایجه کرده
 باشد باید دید که درجه طالعش چیست و بکدام ازین منازل متعلق
 است و کدام حرف تعلق با او دارد عمل بان حرف باید کرد در وقت طلوع
 درجه مذکور بشرط بودن قمر در آن درجه چنانچه مثلاً و فرضاً طالع
 شخصی برج ثور است که خانه زهره است و درجه دو از دهم برج مذکور
 اصل طالع اوست و این درجه از منزله دبران است و حرف دال
 باو تعلق دارد و عمل بر این حرفست نسبت باو و اگر حرف دال اتفاقاً
 در نام او باشد عمل انقضاست و قس علی هذا و چون طالع مولود
 شخص مدعا علیه معلوم نباشد درین باب بقواعد مختلف فرار
 دادند که چه باید کرد از آنچه اندک معنی با آن هست اینست
 که اسم شخص را نند و اسامی برج اثنی عشر معروف و مشهور است
 و از اینهاست آهل آ ثور ۳ جوزا ۴ سرطان ۵ اسد ۶
 سنبله ۷ میزان ۸ عقرب ۹ قوس ۱۰ جدی ۱۱ دلو ۱۲ حوت
 پس چون طالع مقرر شد درجه انرا چنین بدست باید آورد که اسم آن
 شخص را با اسم پدرش حرف حرف بچمل و سبب جمع کنند و از آن سی سی
 بطرح روند باقی سی خواهد ماند یا کمتر بر آنچه از طرح باقی بماند

قرار درجه برج طالع میدهند اکنون فرضاً شخصی را طالع معلوم است
 و درجه طالعش نیز همچین و نام شخص حسین است و نسبت با و
 محل محبت منظور است و طالعش همان دوازده درجه برج ثور است
 که گفته شد هنگامی که قمری برج ثور آید و بدرجه دوازدهم رسد که منزل
 دپوانت حرف اول اسم حسین با حرف دال در همین وقت بر کاغذ
 پاکیزه باید نوشت بزعفران و کلاب و نگاه دارد تا قمری منزل پنجم
 دپوان رسد و حرف متعلق بان منزل را اضافه برد و حرفی که نوشته
 اند سازند و منتظر باشند تا وقتی که قمری منزل پنجم طالع آید حرف
 آن منزل نیز بان ضم کنند و ملاحظه کنند که هر وقت مذکوره را چه
 طبیعت غالبیت عمل بدان طبیعت غالب کند که مفید می افتد و در
 محبت اثری تمام میدهد مثلاً گفته شده که در این عمل مطلوب حسین است
 و فرضاً طالب محمد است و عمل بطالع مطلوب میشود و طالع طالب منظور
 نیست و اینجاست نکته است نازک که طالب را مطلوب انگاشته مطلوب را
 طالب سازند که درین ستریت که افشای آن جایز نداشته اند زیاده
 این بیت موقوفه کرد عمر و عیانی بملاقات رسد : گوید ان رمز که در
 ضمن عمل مستور است : و از قرار همین دستور العمل هر امری از امور
 که خواهند نسبت با شخصی معین باید دانست که چون طالعش مقرر
 شد برج دوم کیسه اوست و برج سیم فلان برادرش دارد و برج

۱۷۱ فصل بیست و چهارم

چهارم مقام و پنجم دوستان و فرزندان و ششم خدمه و هفتم نکاح و شرکا و همچنین با برج دوازدهم که هر برجی تعلق با امری دارد از امور پس آنچه نسبت بان شخص خواهند از حروف آن برج که مقصود است بعمل باید آورد مثلاً کبسه او منظور است و طالعش ثور است پس عمل بر حروف برج جوزا باید کرد که برج دویم طالع اوست و حرفی که بجوزا متعلق است با حروف اسمش استخراج باید دارد بشرط بودن قمر در آن برج که مفید است و قس علی هذا و قاعده دیگر آنست که فرضاً تفسیر کرده شخصی اراده است باید دید که حرف اول اسم آن شخص چیست و کدام منزل تعلق دارد هنگامی که حلول قمر با منزل باشد آن حرف را جعل کبیر حساب کرده بجهان عدد همان حرف را در کاغذی پاکیزه باید کتابت کرد و باید گذاشت تا وقتی که قمر حلول کند بمنزلی که حرف دویم اسم آن شخص بان تعلق دارد آن حرف را بعدد جعل کبیر در پهلوی آن حرف کتابت باید کرد همچنین تا تمام حروف نام اسم آن شخص بعدد جعل کبیر کتابت کرده شود و چون کتابت تمام حروف اسم کرده باشد از آن حروف نام اسم الهی استخراج کند از اسمائی که مناسب فعل مطلوب باشد و بعدد جعل کبیر بخواند در همان دوره قمر که بجهان منزل مقرر رسیده باشد و بخورد بسوزد و عدد مجموع حروف را در مرتبوی مونی بنویسد و بطبیعی که بر او غالب بوده باشد بعمل آورد که این نوع عمل

دربیان شرح خافیه قرنی

نظیر ندارد و این قاعده کثیر الفایده است و آموزش من نوشته خواننده شد
 و اگر متامل صاحب هوش در این آموزش ماهر شود و در یاد امری اول
 امور که او را واقع شود از قرار همین آموزش پیش میتوان گرفت که بمقصود
 رسد ان شاء الله تعالی بیت مولفه : ای که برای عمل از روی دفوف برسی
 یاد جهانی میکن : چونکه مقصود بیایمی ز عمل بهر ارفا نچه خوانی میکن
 و بر تو باد که بر نابایت و ناشابیت و عمل که در شرع درست بنامند مشغول
 نشوی که خود را بهلاکت دهی زیرا که این قاعده را بل تمام این قاعده را بملاحظه
 بایکی پیش می باید گرفت آموزج قاعده این عمل فرضاً اسم شخصی که اراده
 تسمیر او شده حسین است و عدد حروف اسم حسین در جل صغیر اینست
ح ی پ ه و اسماء الهی بهمین عدد میباشد و فوائدها عجل کبیر اسم است
 و کاتبش همین و تفصیل اسماء اینست ح حمید حبیب حکیم حلیم حامد
حافظ حق حنیف حسن سید سید سمیع سلام شریح شریح
ی یوه ی نور نافع نصیر ناصر نفاع و کلامش برین
 طریق باید خواند بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی استسکت بجوار
حلیک و عا و حلیک و عا و حلیک و عا و حلیک و عا و حلیک
و عا و حلیک و عا و حلیک یا حمید یا حبیب یا حکیم یا حلیم یا حامد
 یا حفیظ یا حامد یا حق یا حافظ یا ان نصلی علی محمد و آل محمد و ان
 تسمیر لی حسین بن فلان بحق اسمائیک و استسکت بربیع سلطنتیک

فصل بیست و چهارم

وَسَيِّدِ سَيَّادَتِكَ وَسَيِّدِ مَمَلَّتِكَ وَسَيِّدِ سَلَامَتِكَ وَسَيِّدِ سُبُوْحَتِكَ
 يَا سَيِّدُ يَا سَنَدُ يَا سَمِيعُ يَا سَلَامُ يَا سَرِيعُ يَا سُبُوْحُ اِنْ تَصَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَسْخِرَ لِي حُسَيْنَ بْنِ فُلَانٍ بِحَقِّ اَسْمَائِكَ وَاَسْأَلُكَ بِبَاءِ
 بِدِكَ الْغَالِيَةِ الْبَاسِطَةِ يَا بَرَّةُ اِنْ تَصَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَسْخِرَ لِي
 حُسَيْنَ بْنِ فُلَانٍ بِحَقِّ اَسْمَائِكَ وَاَسْأَلُكَ بِنُوْنِ نُوْرِكَ وَنُوْنِ نَفْعِكَ
 وَنُوْنِ نَصْرِكَ وَنُوْنِ نِعْمَتِكَ يَا نُوْرُ يَا بَاقِعُ يَا نَصْرُ يَا نَاصِرُ يَا نَفَاعُ بِحَقِّ
 اَسْمَائِكَ اِنْ تَصَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَسْخِرَ لِي حُسَيْنَ بْنِ فُلَانٍ بِحَقِّ
 اَسْمَائِكَ يَا سَمْعِرُ وَصَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَلِّهِ اَجْعِبْنِ

و این کلام را بعدد تمامی جبل کبر اسم حسین که یکصد و بیست و هشت است
 میباید خواند و اگر اعیاناً عزیمت این عمل برین خواسته باشند این پنج است
 که عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ يَا حَمْدُ آيِلُ وَيَا حَيْبُ آيِلُ وَيَا حَلِيمَا آيِلُ
 وَيَا حَفِظَا آيِلُ وَيَا حَامِدَا آيِلُ وَيَا حَيَا آيِلُ وَيَا حَافِظَا آيِلُ وَيَا سَيِّدَا آيِلُ
 وَيَا سَنَدَا آيِلُ وَيَا سَمِيعَا آيِلُ وَيَا سَلَامَا آيِلُ وَيَا سَرِيعَا آيِلُ وَيَا سُبُوْحَا
 آيِلُ وَيَا نُوْهَا آيِلُ وَيَا نُوْرَا آيِلُ وَيَا نَفْعَا آيِلُ وَيَا نَصْرَا آيِلُ وَيَا نَاصِرَا آيِلُ
 وَيَا نَفَاعَا آيِلُ وَيَا نَا عَمَّا آيِلُ اَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ بِحَقِّ اَسْمَاءِ اللهِ الْعِضَامِ
 وَبِحَقِّ مَنْ لَهُ الْخَلْمُ وَالْاَمْرُ عَلَيْكُمْ اَنْ تَسْخِرُوْا لِي حُسَيْنَ بْنِ فُلَانٍ وَتُهَيِّجُوْا
 رُوْهَايِنَةَ السَّاكِنَةِ فِي قَلْبِي عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَوَدَدِي بَارَكَ اللهُ فِيكُمْ وَعَلَيْكُمْ
 و این عزیمت بعدد حروف غایبوس باید خواند یعنی بیست و نه مرتبه

در بیان شرح خافیه فری و فائده آن

و چهار روز متعاقب کلام و عزیمت باید خواند زیرا که حروف اسم حسین
 چهار است و بعد از هر نماز فریضه باید خواند و بخور طیب بکار باید
 داشت و عدد اسماء را در مربعی موافق نوشته با خود باید داشت که
 باندک فرصتی مقصود محصل میگردد انشاء الله تعالی اما قاعده
 دیگر در این اعمال آنست که بعضی از استادان هر حرفی از حروفات
 ابجدی را بروزی از روزهای ماه داده اند و این سه بتربیت منازل
 فری است و قاعده این چنانست که آ بروز اول هر ماه و ب بروز
 دوم و ج بروز سیم و برین قیاس تا غ که اخر حروف ابجدست متعلق
 است بروز بیست و هشتم ماه و نزد این طایفه حروفات تمام نورانی است
 از جهت آنکه ماه درین بیست و هشت شانزده دیده میشود و مجموع
 اعمال جهانی را برین حروفات میکنند مثل محبت و تسخیر و جلب و فتوحات
 و در روز منی ام نیز گاهی که ماه سلخ داشته باشد یعنی بنی روز تمام
 شود حرف لام الف را جهت اعمال جلالی بعمل می آورند و طریقه این
 عمل در امور جهانی فرضاً آنست که چون جلب شخص اراده کنند در روزی
 که عمل میکنند ملاحظه نمایند که از ماه چند گذشته و آنچه از ماه رفته باشد
 بمحروف ابجدی بشمارند تا بروز مد عا رسد پس به بینند که در روز عمل
 ماه در کدام برج است از بروج اثنی عشره چنانچه فرضاً اگر ماه در برج جوزا
 بوده باشد ساعت سیم همین روزی که اراده عمل کرده اند متوجه

فصل بیست و چهارم

۱۳۲

کتابت شوند و آموزش این عمل آنست که فرضاً عمل جلی مطلوبست در روز
 شب نهمی که هفتم از ماهی معین باشد و اتفاقاً در همین روز شب هفتم ماه
 قمر در برج اسد است و در ساعت پنجم روز شبیه ابتدای عمل میشود زیرا
 که اسد برج پنجم است و اینچنانست که مربعی مسطح باید کشید که در وسط
 مربع مذکور دایره پرکاری بکشند بنوعی که زوایای اربعه مربع نمایان
 باشد و در زوایای اربعه اسم برج پنجم که اسد است با اسم صاحب برج که
 شمس است و اسم ساعت عمل و عدد آن باید نوشت و حروف ابجد را از حرف
 ز که حرف هفتم است بنیاز کرده حرف بر بیرون مربع بنوعی که
 نموده خواهد شد در رقم باید زد چنانچه از حرف ز ابتدا نموده بحرف
 و تمام کند بطریقی که در هر طرفی از اطراف مربع هفت حرف رقم
 شده باشد و در میان دایره اسم مدعای که هست باید نوشت و بعد از
 اتمام کتابت آن نوشته را در مسجدی که مؤمنان در آن نماز گذارند و
 معمور باشد دفن کنند در محل محراب آن مسجد و شروط هنگام کتابت
 آنست که چون عمل جمالیست در محلی منزله و لطیف و پاک بل درخت
 درختی که ثمره شیرین داشته باشد باید نوشت و از ثمره آن درخت
 حاضر باید ساخت و جمیلی یا جمیله که در حسن و زیبایه آراسته
 باشد نرز خورد باید نشاند و از میوه آن درخت باید خورد و بخورد
 از خورد و ورق انداخت باید سوخت و عزیمت موکلان حروف

در بیان اعمال خافیه قمری

بعد از منازل قمری ۲۱ باید خواند که مؤثر است و انموزج مربع مذکور

اینست و عزیمت موکلان

حروف عزیمت ادریبیه

است و آن عزیمت در

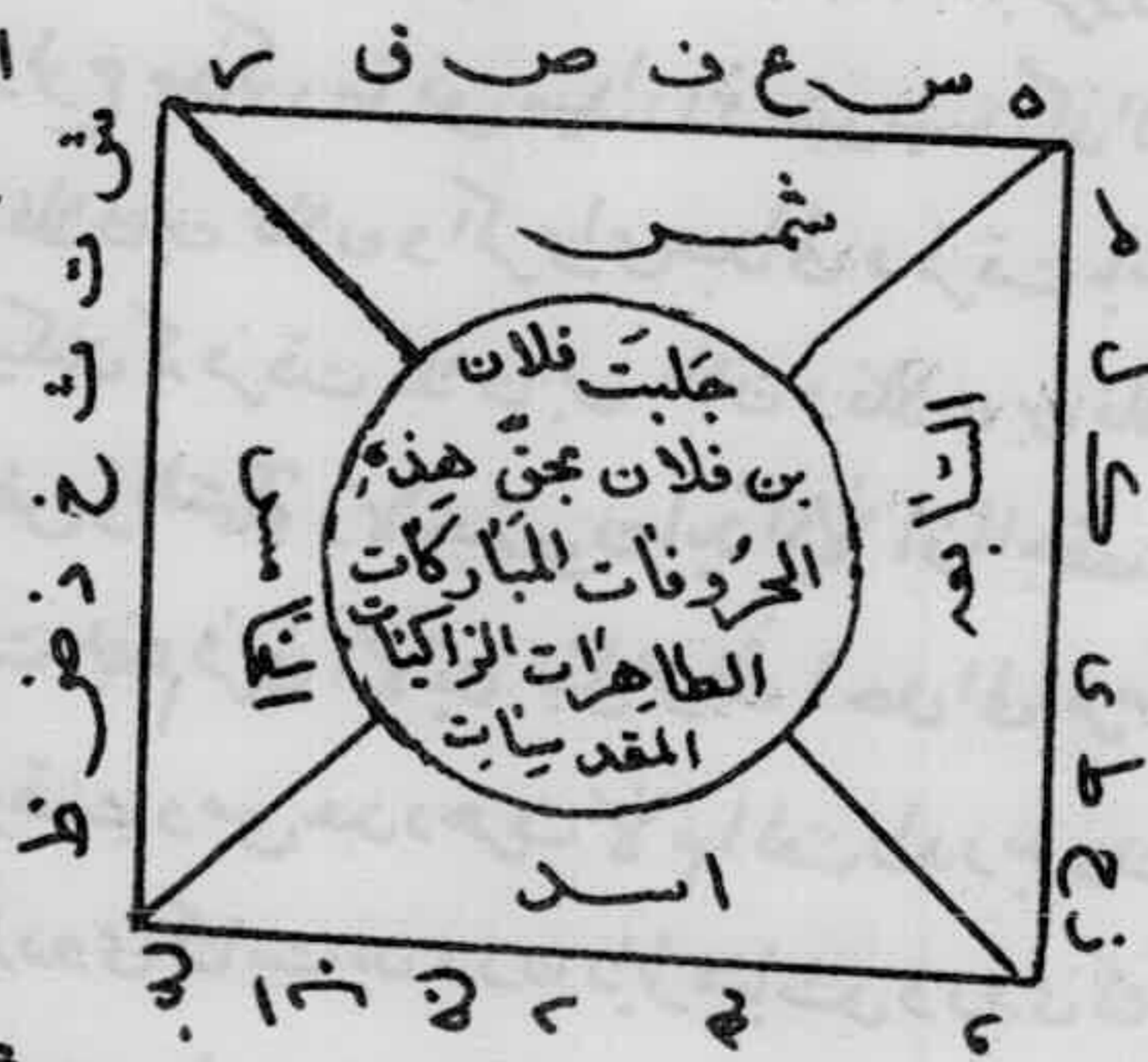
انتهای این نسخه خواهد

آمد و در اینجا حاجت

تکرار نیست و گاهی که

عمل برعکس باشد یعنی

عمل جلالی در زیر درخت

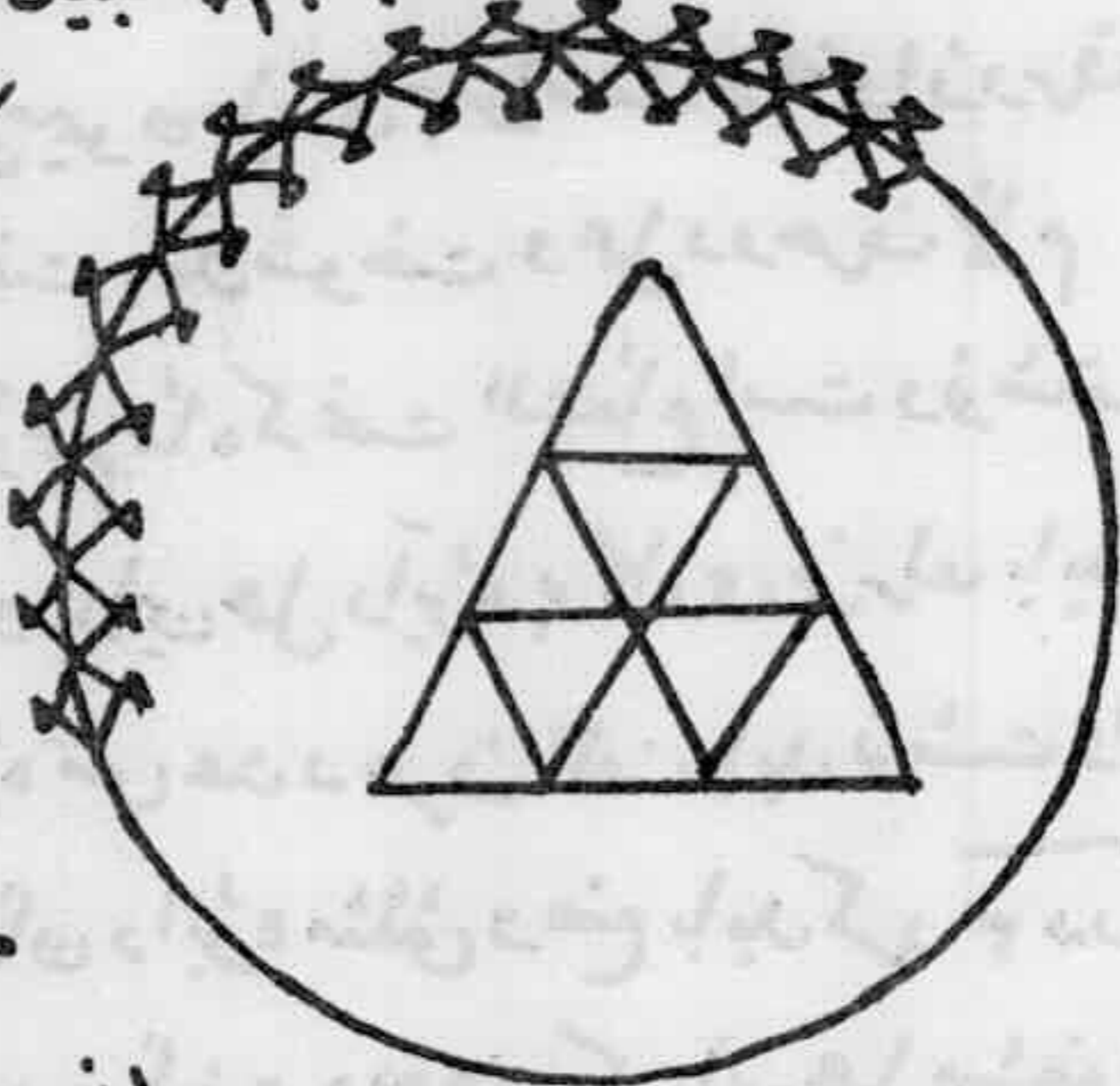
ام ویلان باید نشست یا درختی که مطلقاً ثمری نداشته باشد و کربه
 یا سکی نزد خود باید بست و اگر میمون باشد بهتر است و بخور از ورق
 هاندرخت و چوب همان درخت باید سوخت و عمل در حرف لام
 الف باید کرد در روز بیست و نهم ماه که تحت الشعاع است و نوشته
 را در مقبره بهوران دفن کند و در این عمل دایره پرکاری بزرگ باید
 کشید و هر جا از بیرون دایره سی عدد حرف الف باید نوشت و از
 اندرون دایره هجین و در میان دایره مثلثی وضع باید کرد ۳ در ۳
 و عدد مدعا در آن موفق باید ساخت و بعضی که باین عمل مشغول
 میشوند فرضاً اگر جهت بغض باشد آیه **وَالْقَيْنَا بِنَعْمِ الْعَدَاوَةِ**

فصل ببيت و چهارم

وَالْبُقَاآتُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَبْرُورَةٌ بِرُوحٍ
 مَدْعَاً وَعَدَدٌ مَجْمُوعٌ دَرَجَاتٍ مَذْكُورٌ مُتَوَفَّقٌ مَبْدُورٌ وَمَقْبُورٌ كَذَلِكَ
 فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ بِعَارِي فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ وَكَرْبَائِي جِدَائِي وَفَرَقْتِ بَابُ
 اِيْنِ عِبَارَتِ رَا كِتَابِتِ مِي كُنْدِ كِه فَرَقْتِ فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ وَفَلَانِ بْنِ فَلَانِ
 كَا فَرَقَ اللّٰهُ بَيْنَ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَلَا يَجْتَمِعُونَ اَبَدًا اِلَّا اِذَا اجْتَمَعَتِ
 الْاَرْضُ مَعَ السَّمَاءِ فَرَقْتِ بَيْنَهُمْ فَرَقَ الْاَبَدِ بِقَلِّ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اِلَى اٰخِرَتُوْهُ

وَجَزَائِرِ اِيْنِ عَمَلِ مَقْلِ اِزْدَقْتِ دَمِي عِدَدِ حَرْفِ لَامِ الْفِ رَا دَرِ بِيْرُوْنِ
 دَايْرَه چنان نويستند كه روي كتابت بد ورن دايره باشد و روي كتابت
 لَامِ الْغَمَايِ مِي كَا نِه دُو حَرْفِ دَايْرَه بِيْرُوْنِ دَايْرَه بَابُ دَرِ رُؤْسِ الْغَاثِ
 وَاَلْمَاثِ دَاخِلَه وَخَارِجَه بِهَمْ چَسْبِيْدَه بَابُ شُدُوْا وَانْمُوْجِ دَايْرَه اِيْنِتِ

که نموده شد و در تمام دایره عدد
 میطلبم زیرا که چون عمل جلا نیست
 اولی آنست که موقوف مانده
 باشد که نفوس خلق بسیار
 خبیثه است و باندک فرصتی
 متوجه اعمال فیه میباشند پس
 انب آنست که این انموزج باندک
 موقوف مانده باشد اگر چه صاحب فهم سلیم را حاجت بیان زیاده

ازین

در بیان غزائم خافیه قمری

از این نیست اما باید که عامل در هر باب از جاره انصاف نکند و
 جانب حق را مرعی دارد تا بلیت تنقید ز ندارد که انصاف را در هر باب
 مرعی باید دانست تا از شر و هائیا طبیه و خبیثه سالم باشند
 و قاعده دیگر در عمل خافیه قمری آنست که اگر فرضاً علاج بیمار یا مصروع
 اراده کنند اولاً تشخیص مرض او باید کرد که بعد از آن بعلاج او مشغول
 شوند و این قاعده از غزالی است و چنین گفته که تشخیص مرض بیمار تا حال
 مصروع چنان باید کرد که بر ناخنان خمه دست راست مریض یا مصروع
 هر کدام که باشد بنویسند کلمات خمه را بر ایغام فرز و بر مسابه
 بر بر و بر وسطی ظفر و بر بنصر کفر و بر خنصر مرمر و کف
 دست او را که ناخنانش نوشته دارد بر زمین نهند و غزیمتی که مذکور
 خواهد شد بخواند و بخورد بسوزاند تا بکیفیت حال او معلوم شود و
 بعد از آنکه از علاج روانی رواید بر نباشد بعلاج روحانی پردازند
 فاما این عمل کسی میتوان کرد که صاحب تسخیر روحانی باشد غرض که
 نه کار هر کس و هر مبنی است تا روحانیات حروف مباحث کتد
 و الا عمل بر عبث خواهد بود و غیر شرمندگی حاصلی ندارد و غزیمتی
 که باید خواند اینست تا علامت مرض ظاهر شود که از چه رهنده است
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِاَصْحَابِ الشَّرْطِیْنِ شَرْطِیْ عَلَیْكَ بِحَقِّ عَهْدِ
 سَلَمِیْنِ بَعْدَ دَاوُدَ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَبِاِلٰهِیْمُ الدِّیْنِ اَرْسَلْکُمْ بِرِیِّیْ

فصل بیت و چهارم

۱۳۶

وَكُتِبَ عَلَيْكُمُ الْمُنَافَقَةُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّهُ لَكَنُزُلٌ مِّنْ عِندِهِ يَوْمَ تَحْشُرُونَ
 وَأَتَىٰ مَوْلَىٰكَ رَسُولٌ مِّنْ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ آيَاتِ اللَّهِ الَّتِي تُرْسِلُ فِي
 الْبُرُوقِ لَعَلَّكَ تَتَّقُونَ
 وَكَتَبَ الْبَهَائِنَةُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَانَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْأَنْعَلُوا عَلَيَّ
 وَأَتَىٰ مَوْلَىٰكَ رَسُولٌ مِّنْ رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَكَ آيَاتِ اللَّهِ الَّتِي تُرْسِلُ فِي
 الْبُرُوقِ لَعَلَّكَ تَتَّقُونَ
 ازان این عزیمت را بنیاد باید کرد که بندای قوی بخوانند و عزیمت اینست
 حَزَمْتُ عَلَيْكُمْ يَا مَعْشَرَ الطُّرُوشِ وَيَا بَنِي تَمَطُّوشِ وَيَا بَنِي نَهَطُّوشِ يَا بَنِي
 دَوْبِدِ وَيَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ حَزَمْتُ عَلَيْكُمْ وَعَلَىٰ قِبَائِكُمْ كَلِمَاتُ الصَّامِتِ
 مِنْكُمْ وَالنَّاطِقِ إِنْ تَسِرُوا إِلَىٰ كَفِّ هَذَا الْمَرِيضِ إِنْ كَانَ بِهِ سِحْرٌ فَأَرْعِشُوا
 كَفْتَهُ وَإِنْ كَانَ فِيهِ خَبَلٌ أَوْ صَرَعًا فَاصْرَبُوا بِكِفِّهِ الْأَرْضِ وَإِنْ كَانَ فِيهِ
 عَجَبٌ مِنْ بَنِي آدَمَ أَوْ بَنَاتِ حَوَا نَعُوْهُ يَدُهُ أَهْيَأُ شَرَاهِيئًا أَوْ نَائِي
 إَصْبَاوَتِ آلِ سَدَائِ وَيَا عَزِيمَتِ نَبِيْ هَفْتِ نُوْبِتِ بَابِ خِرَانْدِ كَهْ الْبَتَّةِ
 علامتی از بیمار ظاهر میشود بنوعی که اگر مسحور است ارتعاش بدش پیدا
 میشود در اثناء قرائت عزیمت و اگر جن او را گرفته باشد یا صرع دارد
 که دست بر زمین میزند و اگر چشم زخم شخصی بیمار شده رمنش اعوجاج
 پیدا میکند و اگر اجاناً در اثنای قرائت عزیمت مطلقاً دستش نلرزد
 و کج نشود و حرکت نکند از مرض بیماریت و علاجش مداوای اطباء
 میکند فاما اگر یکی از این حالات ثلاثه از او بظهور آید علاجش میاید
 کرد بنوعی که بعد از این مسطور خواهد شد پس اگر مسحور است سوره
 فاتحه کتاب را کلمه معکوس در جامی زجاج یا چینی میاید نوشت
 که باب یا شربت نوشند و بنویسند و یا شامندش بشرط آنکه فاتحه

در بیان خواص خافیه قمری

چون بوسط رسد در کتابت آیه جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ
 كَانَ زَهُوقًا بنویسند و بعد از آن نتمه سوره را کتابت کنند و همین
 آیه را تکیه کرده اسم مریض را داخل کنند و تقویدش سازند و هفت روز
 یا سه روز سوره فاتحه را بنوعی که گذشت کتابت باید کرد که مریض با آب
 یا شربت بیاشامد که به میثور و اگر از چشم زخم مریض شده باشد
 آیه وَأَنْ يَكَارَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ اخْرَاجُوا إِلَىٰ تَكْبِيرًا باید کرد که در کردنش
 بندند و سپندش بسوزانند و اگر مصروع باشد یا جن گرفته تحقیق
 آن علیحدّه باید کرد که از کدام قسمت است خاکی یا آبی یا بادی یا آتشی
 و بعد از آن علاج آن باید کرد و این اقسام اربعه را هر کدام علامتی است
 خاص اولاً اگر علتش خاکیت علامتش فریاد کردن مصروع است
 و بیرون رویدن و بی آرامی کردن و اگر آبی است علامتش بینه
 همان علامت مونت و کف بدهن آوردن و دست و پای کج نهادن
 و اگر باریت علامتش هذیان گفتن بسیار است و اگر آتشیت علامت
 متش رخشه است که شخص مرتعش باشد و این علت اکثر دوا اول هر
 ماه یا آخر هر ماه بر شخص ناری میثور و در وقت عصر بیشتر میآید
 و مصروع این قسم در الرصامت است و زبان از دهان بیرون می
 آرد و گردنش میل بیکطرف میکند پس چون علامت معلوم شد که
 از چه قسمت علاجش میباید کرد اولاً اگر خاکیت علاجش آتست

فصل بیت و چهارم

۱۲۸

که مغز اسم مصروع با اسم مادرش بحساب حمل جمع کرده دوازده دوازده
از آن بطرح رود و بعد از طرح دوازده باقی خواهد بود یا کمتر یا آنچه باقی
آید ابروج حل حساب کرده ببری که عدد باقی مانده از طرح منتهی
شود آن برج را طالع راند و اسم صاحب طالعش را بنویسد و اسماء از
ان استخراج کند و جن را قسم دهد بهمان اسمائی که استخراج کرده و بخورد
بسوزاند تا جن ازین مصروع بیرون رفته دیگر باره مزاحم او نشود و
انچه خاکیت امش فقطش است قسم باو باید داد و مثال عملش
که نموده میشود اینست طالع شخص مصروع فرضاً اسد است اسم
شمس را که صاحب طالع است ببط باید کرد که اسماء از آن استخراج
کنند و بقراءت عزیمت مشغول شوند و فقطش را قسم دهند و بخورد
سپاه راند در پیش دماغ مصروع بسوزند و سپر بمصروع بپرانند
و قاعده ببط و استخراج اسماء و عزیمت اینست که نوشته میشود

شمس ببطش اینست ش ث ل ت م ا ی ه م ا ر ب ع ی
ن س س ت ی ن و استخراج اسماء ازین حروف ببط چنانست
که هر حرفی مفتاح اسمی باشد از اسمای الهی برین بفتح ش شهید
ث ثابت ل لطیف آ اول ث ثانی کل و جید م مکرم ی
یوه ه هادی م مجید آ اله ر رب ب بدیع ع عظیم
ی یقین ن نافع س سمیع ت نواب ی یبنوع العظمة

در بیان عزائم خافیه قمری

والجلال و عزیمتی که باید خواندن اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 عَزَمْتَ عَلَیْكُمْ یَا فَطَّشُ وَاقْسَمْتُ عَلَیْكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْاَسْمَاءِ الْعِظَامِ
 الْکِرَامِ شَهِیدٌ ثَابِتٌ لَطِیْفٌ اِنَّا فِیْ کُلِّ وَحِدٍ مَّکْرِمٌ اِلٰهٌ بَرٌّ هَارِیٌّ
 مَجِیدٌ اَوَّلُ رَبٌّ بَدِیعٌ عَلِیْمٌ یَقِیْنٌ نَاعِیٌّ سَمِیعٌ نَزَابٌ یَبْیُوْعُ الْعِظَمَةَ
 وَالْجَلَالَ نُرُّ اِنْ لَا تَعَارِضُ عَلٰی هَذِهِ الشَّخْصِ فَلَانَ بِنِ فَلَانٍ بِحَقِّ
 اِنَّهُ مِنْ سُلَیْمٍ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَخْرِجْ مِنْ جَوْفِ هَذَا
 الْمَرِیضِ یَا فَطَّشُ بِحَقِّ مَنْ لَهٗ الْاَمْرُ وَالْحِکْمُ عَلَیْكَ وَلَا تَعَارِضُ عَلَیْهِ
 اَبَدًا وَکُنْتَ شَدَّ کِهٖ اِنْ عَمِلَ مَرُکَسٌ نَتَوَانِدُ کَرْمَکَرِ جَاعِلٌ صَاحِبٌ دِ
 دَعْوَتٍ وَاَمَّا رَامِیٌّ کِهٖ عَامِلٌ صَاحِبٌ دَعْوَتٍ بَاشَدُ بِجَاوِی لَفْظِ اَخْرِجْ
 کِهٖ دَرِ اِثْنَایِ عَزِیْمَتِ اِسْتِ لَفْظِ اَنْطِقُ بَایْدِشْ کَفْتُ وِعَزِیْمَتِ مَرُکَرِ
 بَایْدِشْ خَوَانِدُ تَا فَطَّشُ بِسْمِیْنِ دَرِ اَیْدِ وَاوْرَاقِیْمِ دَهْدِ وِعَهْدِ اَزِ
 اَوْ بَکِیْرِ کِهٖ دِیْکَرِ مَطْلَقًا مَتَعَرِّضُ حَالِ اَنْ مَرِیضٌ نَشُورُ وَاکْرَجِیْنِ دَرِ
 مَخْنِ کَفْتِ اِهْمَالِ کَنْدِ اَوْ رَابِتْنِکِ اَوْرِدِ نَابِسْمِیْنِ اَیْدِ وَاِیْنِ کَلِمَاتِ
 بَکُویدِ اَنْطِقُ نَقْدٌ نَطَقَ الْجِبَالُ اَنْطِقُ نَقْدٌ نَطَقَ الْبِحَارُ اَنْطِقُ
 نَقْدٌ نَطَقَ السَّمَوَاتِ اَنْطِقُ نَقْدٌ نَطَقَ الْاَرْضُونَ بِحَقِّ الشَّهِیدِ
 الثَّابِتِ اللَّطِیْفِ اَلْاَسْمَاءِ وَاَسْمَاءِ مَسْتَحْزِیْمِ رَا بَا اِسْمِ الْاَنْتَابِ
 بَایْدِ بِنُویدِ وِدَرِ پهلوی کوشِ مَصْرُوعِ بَیَا وِیْرِدِ کِهٖ دِیْکَرِ بَارِه
 مَرَعِیْنِ پَیْدَا نِشُورُ وَاکْرِ مَرِیضِ رَاعِلَتْ اَرْقَمِ اَبِی بَاشَدِ اَسْمِشْ

۱۴۰ فصل بیت و چهارم

ابیض است و قسم با و باید داد و قاعدش آنست که طالع وقت را
 ملاحظه کنند که در آنوقت که شخص را صرع گرفته طالع انوقت کدام
 برج است اسم همان برج را ببط باید کرد که حروف ببطش را مفتاح
 اسماء الهی کنند و ابیض را بان اسماء قسم دهند و بخورش بهمان
 نهج عمل خاکیت و بعد از اتمام فراوت اسماء و عزیمت اسماء استخراج
 را تمام باید نوشت در طرفی که باب با شربت بشویند و بیماریا شامد
 فرضا درین قسم طالع وقت طاری شدن صرع بر بیمار برج حمل است
 و ببطش اینست ح م ان ی ه م ا رب ع ی ن ل ث ل
 ث ی ن و اسماء استخراج ازین حروف ا ح ف ی ط ا ث ا ب ت ث
 م ج ی د ک ا ل ه ن ف ا ع و ی ق ی ن و ه ا ر ی ا م ک ر م ا و ل
 ا ر ح ی م ک ا ا ب ر ک ا ا ع ل ی م ا ا ی ن ی و م ا ل ا ک ا ن ن و ر ک ا ه
 ل ط ی ف ا ا ث ا ن ی ک ل و ح ی د ا ل ا ل ه ا ل ا ه و ا ا ا م ی ن ا و
 ن ا ج الم ع ص ر ا ت ا ی د الو ا ت ف ی ن ا ا ن ا ص ر و ع ز ی م ی ش ه ا ن ک ل
 عبارتست که در عمل خاکی گذشت نهایت بجای نبطش اسم ابیض
 ذکر میباید کرد و بخورش همان بخور است که در عمل خاکی گفته شد و اگر
 مریض را علت از قسم بادی باشد اسمش ر و بعه است و قسم با و باید
 داد بهمان نوعی که در اول ذکر شد و برجای اسم نبطش اسم ر و بعه
 ذکر باید کرد و بخورش همان است فاما قاعده استخراج اسماء

درین قسم چنانست که اسم مریض را ببط کنند و اسماء از حروف ببط استخراج نمایند بنوعی که هر حرفی مفتاح اسمی از اسماء الهی باشد بدستوری که در عمل خاکی و آبی نموده شد فرضاً اسم مریض در این قسم مرض حسن است ببط حروفش بدین نحو باید نمود

ح ت م ا ن ی ه س ن س ت ی ن ن خ م ر س ی ن

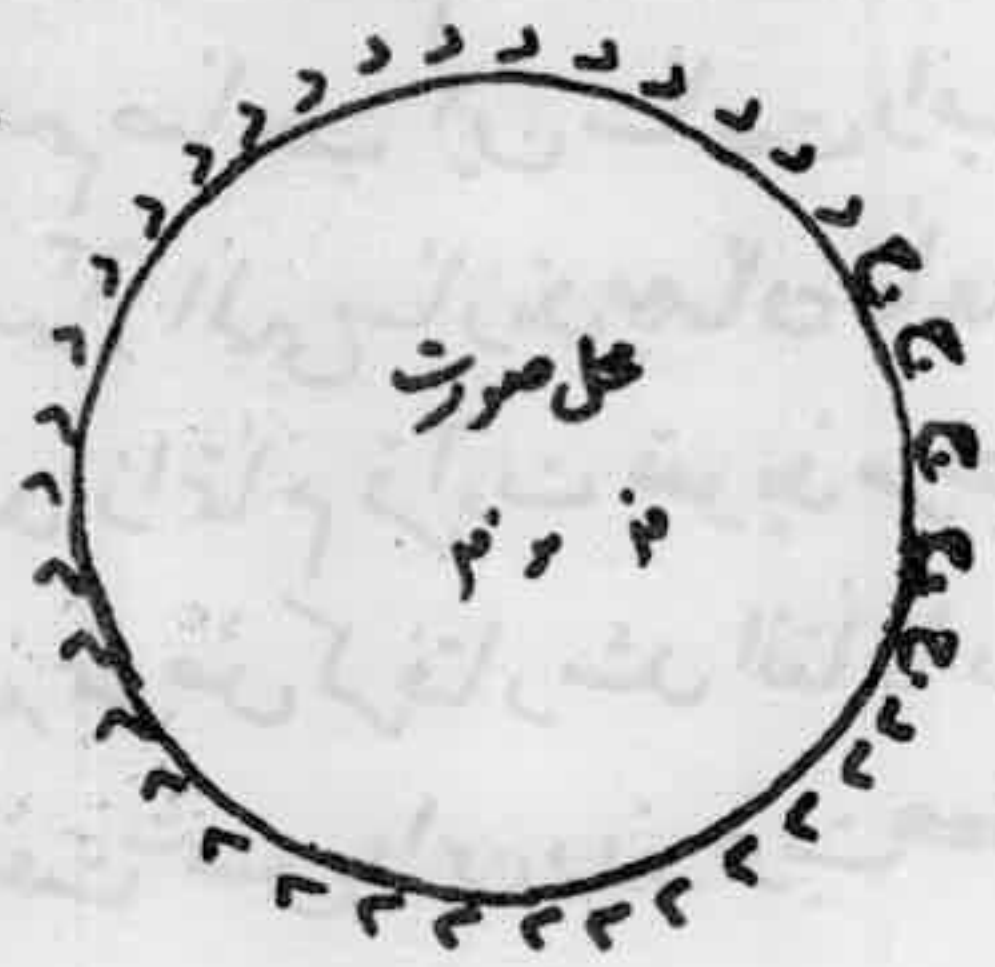
و اسماء استخراج ازین حروف حق ثابت ملک اول ناصر یقین هاری سلطان سمیع توآب بدالواثقین نور نفاع منعم متبوع ینبوع العظمة یوة نوال اکنون این حروفات مفتاح اسماء الهی شد که قسم الغزیمه باشد برزوبعنه و در آخر این غزیمت به اسماء را تمام نوشته بکلاب بشویند و بمریض بیاشامند و اگر علت مریض از قسم آتشی باشد امش مذهب است و عملش تمام بدستور اعمال سابق و برجای اسم فطش اسم مذهب ذکر میباید کرد و قاعده استخراج اسمها که قسم آفت که در ساعتی که شخص را بیماری طاری شده اسم صاحب این ساعت را ببط کنند و حروف ببط را تمام مفتاح اسماء الهی سازند بهمان قاعده که از پیش نموده شد و اسماء را بعد از اتمام قرآرت تعویذ مریض باید کرد فرضاً بیمار در روز یکشنبه بمرض گرفتار شد اتفاقاً در ساعت سیم این روز افتاب و ساعت شمس و این روز نوبت عطارد

فصل بیست پنجم

عطارداست اسم عطار در رابط میباید کرد که حروف بطرا مفتاح
 اسماء الهی ساخته قسم العزیزه منتهی سازند و بسط عطار
 اینست ع س ب ع ی ن ط آ ت س ع ه آ ا ح د ر
 م ا ی ت ی ن د ا ر ب ع ه و این حروفات مفتاح این
 اسماء میشود علی سلطان باقی عظیم بنوع العزیزه نفاع
 طیب تواب سمیع علم هادی اله امین حق زایم زینان
 منعم اول یقین نام ید الواقیین نزر دلیل ابدی رؤف
 بار عدل هازم الاخراب و عملش بر قانون اعمال سابق است
 که درین باب گذشت تمت باید ترجمه جات باشد از مفاتیح مغالین محمود دهر

فصل بیست و پنجم در بیان جلب

گفته اند که اگر جلب شخص خواهند صورت ان شخص را در کاغذ
 سفید پالو بکشند و بر در صورت دایره پرکاری ترتیب دهند و از
 بیرون دایره از طرف دست راست پنج حرف بهم بنویسند و از طرف
 چپ بیرون دایره بیست و دو حرف دال

کتابت کنند و در سینه صورت اسم شخص
 را با والده اش بنویسند و صور نوادر
 زیر سنگی کران نهند و بخور بسوزانند
 و عزیمت جلب را بخواند که مفید است

والله

در بیان اطلاع آینده خور مطلع باشد ۱۴۳

والت بخور این عمل لبا و است و کتابت حروف تو اباب چاه و صندوق
سرخ باید نوشت و آموزش دایره و محل صورت اینست که فلا نوشته
فصل بیت و ششم در بیان اطلاع احوال آینده خود

دیگر گفته اند که اگر کسی کیفیت احوال خود را خواهد که در خواب به
بیند یا کیفیت حال غایبی را بداند در خواب طلسمی که مرقوم میشود
باعت سعد بنوبید و در شب جمع بعد از فراق نماز عشاء
دو رکعت نماز به نیت دانستن احوال خود یا غیره بگذارد و بعد
از سلام صد مرتبه صلوة بر پیغمبر آ و آله او تحفه فرستد و
بدمت راست خفته طلسم را در زیر سر خود نهد و بخواب رود که

کیفیت حالات را در خواب بوی نمایند و طلسم اینست

محصنط مهصنط طمحه همله سلمو مهلماع

این طلسم که نموده شد بجهت حال خود باید نوشت که در زیر سر
نهند و این طلسم دیگر بجهت کیفیت حال غایب باید نوشت
که در زیر سر گذاشت و این طلسم اینست

لمع مصصع مهصنط لوع اطع مصصع صمصنطع

فصل بیت هفتم در بیان ختم سوره ام الکتاب

دیگر گفته اند ختم سوره ام الکتاب را روز یکشنبه تا پنجشنبه در مقام
خالی که اهدی باشد دو رکعت نماز حاجت کنند و سوره کریمه را

بعد نام خود خواند باین طریق که نام را بحساب جل مرده عدد را
 يك حساب نماید یعنی بنا را بر مدخل صغیر گذارد و بعد از طرح نه نه
 آنچه باقی ماند مادون عشره آنچه باشد بر آن افزاند و مساوی آن
 عدد ما را م که حاجت روا شده هر روز بخواند و بعد از فراغ از
 تلاوت بگوید **اللهم بحق الفاتحة وسیر الفاتحة اقض حوائجی**
فی الدنیا والآخرة و بعد از آن که حاجت روا شد باید هر روز **۴۴**
 مرتبه سوره کریمه را باز بخواند

فصل بیت دهنم در بیان خواص سوره فاتحه
 من خواص سوره الفاتحة تفرد مع صوم و ترک الجوانی سبعة
 ایام کل يوم مائة واحد عشر مرة **۱۱۱** و تصلى على محمد وآله هذا
 العدد لا نطلب شيئاً الا وجدت ان شاء الله تعالى

فصل بیت و نهم در بیان صلوة سيف قاطع
 کتاب غرر از مؤلفات اصیل الدین الواحظ عبد الله بن عبد الرحمن
 بن عبد الطیف الحسینی المشتهر بین کل لافظ در بیان اعمال چند که
 از ائمه مبایمانان مهمات دینی و دنیوی معتبره و از اسرار مخفیة الت
 عمل اول در بیان صلوة سيف قاطع و این نماز است بسیار از اکابر
 بر آن قیام نموده اند و در صدق آثار آن هیچ شایسته نیست و کیفیت
 این نماز آنست که در شب جمعہ بعد از نماز خفتن بمقام خلوت رود

در رکعت

و دو رکعت نماز بگذارد و به نیت آن حاجتی که دارد در رکعت اولی
 بعد از فاتحه سوره انعام را بخواند از اول تا به آخر و از سر گیرد سوره
 انعام را و تا اینجا بخواند که وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِنَا تَكْفُرُونَ و در رکعت ثانیه
 بعد از فاتحه از وَكَلَدْتُمْ نَفْسَکُمْ بِنَفْسِکُمْ تا آخر سوره و بر کوع
 رود و چون از نماز فارغ شود هزار بار صلوات بفرستد بعد از آن
 دعا کند و حاجت خود را بخواهد که البته به اجابت مقرون گردد
 اگر چه میان او و مقصود بعد المشرقین باشد و این عمل از مجربانست
 و آنکس که خود نتواند دیگر برا بفرماید تا به نیت او این عمل را بتقدیم
 رساند عمل دوم قیام بر هر زانو در راه است و این هر زیت بمینه
 که هر که آنرا در دورد خود سازد و در بامدار سه نوبت و شبها نگاه
 نوبت بخواند هیچ آفت و بلا بوی نرسد و در اسناد آن وارد است
 که آتش در محله افتاده بود که خانه ابو دردا آنجا بود خبر رسانیدند
 به ابو دردا که خانه توست سوخت او گفت خانه توستوزد هر چند مبالغه
 کردند باور نداشت بعد از آنکه آتش فرو برد با حاجت یاران گفت
 برخیزید تا برویم و از خانه خود خبری بگیریم چون بیامدند خانه او را
 سلامت یافتند از آن حالت تخاص نمودند جمعی که در آن حوالی بودند
 و از کیفیت اوضاع خبر داشتند گفتند چون آتش نزه یک خانه
 ابو دردا رسید فرو برد گویا ابی بر آتش ریختند ابو دردا تبسم کرد

۱۴۶ فصل ببيت دنهم

وگفت من دانستم که خانه مرا هیچ افت نرسد بیرکت آن کلمات که صباح
خوانده ام و از رسول صلی الله علیه وسلم شنیده ام که هر کس این کلمات
در بامداد سه نوبت بخواند در آن روز از جمیع بلیات محفوظ ماند و اگر
در شبانگاه سه نوبت بخواند در انشب از سائر آفات امان یابد و کلمات
ابیت اللهم انت ربی لا اله الا انت علیک توکلت وانت رب العرش
العظیم ماشاء الله کان وما لم یثلم یکن لا حول ولا قوة الا بالله
العلی العظیم اعلم ان الله علی کل شیء قدیر وان الله قد اعطانا
بکل شیء حلیا اللهم انی اعوذ بک من شر نفسی و من شر کل ذی
شر انت اخذ بنا صیبتها ان ربی علی صراط مستقیم

عمل سیوم از بر آه حایت نفس و حفظ بدن و آن از اسرار مخفی است
شیخ شمس الملة والدین ابو عباس بونی آورده که از اسرار پوشیده است
که هرگز خوف قتل خود باشد که در ورطه میملاک افتد و نرسد که خون
اورد بخنده شود باید که کوسفندی بنامند خالی از مغایب چنانکه فریانی
را شاید و بخانه خالی رود گوید خداوند این کوسفند را جهت ندای
فلان بن فلان را فریاد فرمای پس کوسفند را روی بقبله کند و بکشد
و خون او را تمام بدخلة که رهگذر از خلافتی نباشد دفن کند بعد از آن که
کوسفند را شست قطعه سازد و سر را قطعه گیرد و جگر بند را قطعه
در پوست یکی و قس علی هذا چنان کند که شست و وصله راست شود

در بیان اعمال خفیه

واستخوانش نشکند بعد از آن هر دو صلا را بسکین دهد و باید
 کسی که عیال اوست از آن بخورد و این عمل است که بکرات و مرآت
 مجرب شده و بسیار از مردمان بیکه آن از مخاوف و مهالك خلاص
 شدند عمل چهارم از برای حفظ بدن و دفع شر دشمنان از اکابر
 سلف و صلحاء خلف مرویت که هر آنکس که در نماز سنت صبح بعد از فاتحه
 در رکعت اول وَالشَّمْسُ وَضَمِيمَا وَالْمَشْرِحُ بخواند و در رکعت دوم بعد
 از فاتحه الْمَرْتُكِيْفُ وَلَا يَلْفُ فَرِيْشُ بخواند و بعد از آن که سلام باز دهد
 ده نوبت این دعا را بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
 بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ اللّٰهُمَّ اَنْتَ
 فَتَىْ مَا بَسٌ مِنْ اَرَادَنِيْ سُوْءًا اَوْ مَسَاةً فَاَنْتَ اَشَدُّ اَمْسًا وَاَشَدُّ تَكْلِيْفًا
 بَعْدَ اِزَانِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيْ قَلْبِيْ نُورًا وَّفِيْ لِسَانِيْ نُورًا وَاَجْعَلْ فِيْ سَمْعِيْ نُورًا
 وَّفِيْ بَصَرِيْ نُورًا وَاَجْعَلْ مِنْ خَلْفِيْ نُورًا وَّمِنْ اَمَامِيْ نُورًا وَاَجْعَلْ مِنْ فَوْقِيْ
 نُورًا وَّمِنْ تَحْتِيْ نُورًا اللّٰهُمَّ اَعْطِنِيْ نُورًا مَا اَخَّرَ بِخَوَانَدِ وَغَارِ رَيْبِيْهِ صَبْحًا
 بَكَذَا رَدَّ وِدْرًا وَّرَوْزِ هَيْجِ رَشْمِيْنَ بِرَاوْظِ فَرِيْا بَدَا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالَى

عمل پنجم از برای هلاک دشمن مادام که آن بناحق در بند قتل او باشد
 و در هلاک او کوشد پس شرعاً دفع القتل بر او واجب است و الا زنهار
 صد زنهار و صد هزار زنهار که بجهت دنیا و غیر حق سعی در هلاک هیچ
 کس نکند و طریق این عمل آنست که در شب چهارشنبه غسل کند و دو کعبه

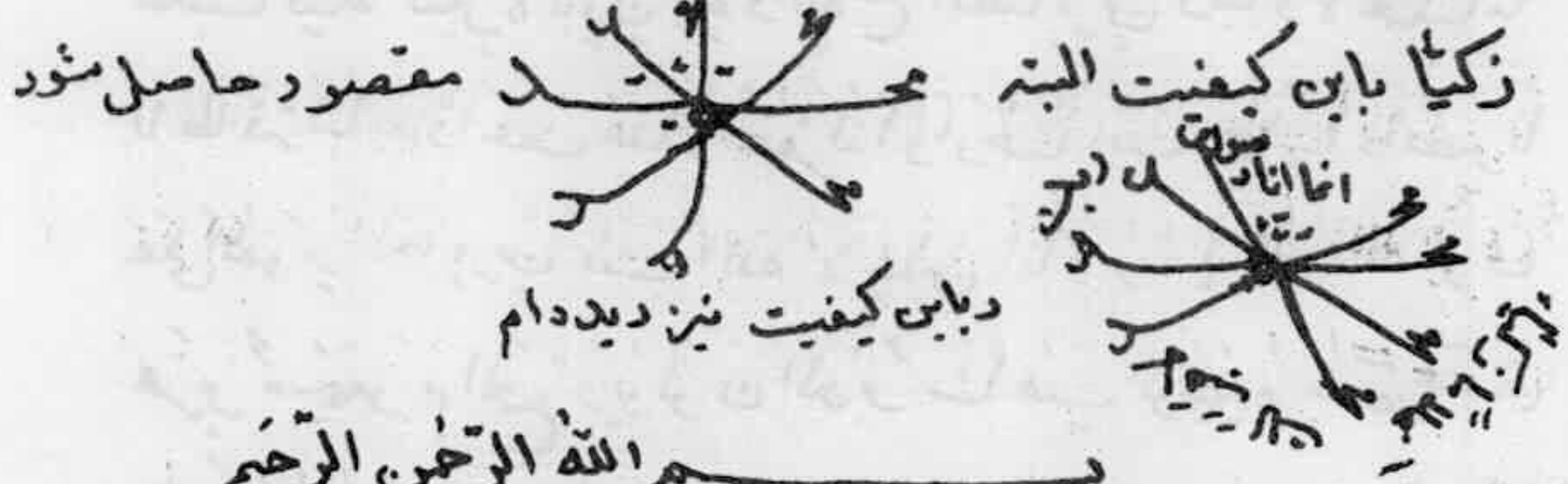
نماز گذارد و در رکعت اول یکبار فاتحه کتاب و جهل بکنوب الترکیف را
 بخواند و در رکعت اول و دوم یکبار فاتحه و جهل کم بکنوب تبت بدی
 را بخواند و بعد از آن که سلام باز دهد جهل و بکنوب سوره الحاقه را بخواند
 هرگاه بدین محل رسد که خذوه و غلوه ثم الجیم صلوة دشمن را
 در خاطر میگذراند بعد از آنکه جهل و بکنوب تمام کند سر بسجده برد و این
 دعا را بخواند اللهم شئت شمله و فترق جمعه و ادرا کیده فی تخیره
و دمره تد میرا فقیطع دایر القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین
 که البته مهم کفایت شود و از آن دشمن خلاصی باید فاما اهل اعمال
 میالفه کرده اند که این اسرها را از شر او بد نفسان پوشیده دارند
 نادر مملکه سفیند و السلام علی من اتبع الهدی
عمل ششم از برای برآمدن جمیع حاجات و مسأله مهمات محریت
محریت که باشد سه نوبت سوره یس بخواند هر نوبه که بخواند
 احتیاط میکند هرگاه بلفظ مبین که میرسد بک انکت عقد میکند
 بعد از آن که سوره را تمام کند سه نوبت این اختتام بخواند که سبحان
الفرج عن کل موم سبحان المنفیس عن کل مدیون سبحان من
جعل خزائنه بین الکاف والنون انما امره اذا اراد شیئا ان یقول
که کن فیکون سبحان الذی بید و ملکوت کل شیء و الیه یرجعون
یا مفرج الهم فرج یا مفرج الهم فرج یا مفرج انکاه هفت نوبت

در بیان اعمال اسرار حقیقه

سوره فاتحه الكتاب را بخواند و هر نوبت که خواند يك عقد را می کشاید
چون تمام کثوره باشد مراد بطلبد سه نوبت بدین سوال عمل کند البته
بمرا درسد عمل هفتم از برای ظفر و نصرت مجرب است چون با شخصی
مناظره و مقابله داشته و خواهد که او را زبون و زبردست گرداند وقتی
که روی بدشمن آورد این آیات را بخواند که بر و غالب آید و لقد مننا
عَلَيْكَ مَرَّةً إِذَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ إِنْ اذْنَبْتَ فِي الثَّابُوتِ
فَاذْنَبْتَ فِي الْيَمِّ فَلْيَلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ بِأَخْذِهِ عَدُوِّي وَعَدُوَّكَ
وَالْقَبْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتَصْنَعَ عَيْنِي إِذْ تَمْشِي خَنُكَ نَقُولُ هَلْ
أَرَّكُم عَلَىٰ مِنْ تَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَمَجِّنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا كَمْ مِنْ نَفْسٍ فَلَبِثَتْ
عَلَيْتُ نَفْسًا كَثِيرَةً بَارِئِ اللَّهِ وَاللَّهِ مَعَ الصَّابِرِينَ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَأْسًا
لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُرْ لَنَا وَارْحَمْنَا إِنَّتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
عَلَى الْفُجُورِ الْعَاطِرِينَ كَتَبَ اللَّهُ لِأَعْيُنِنَا إِنَّا وَرَسُولِي أَنِ اللَّهُ قَوِيٌّ
عَزِيزٌ سَمِعْتُمْ الْجَمْعَ وَيُولُونَ الدَّبْرَ شَاهَتِ الْوَجْوهُ حَمَمَاتٍ
لَا يَنْصُرُونَ بعد از آن بار بردشمن دمد ببيتك مقصود حاصل شود
و بدانکه این از تفایس اعمال است عمل هشتم در بیان حرز کافی
وان مشهور است بدعای عکاشه و اسناد فضائل در خیر نجر بر میگذرد
و مطولات درین باب نوشته اند و حاصل آنها باین باز میگرد

فصل بیست و نهم

که در جمیع مهمات مجرب است عمل پوران و کیفیت این عمل آنست که پیش از طلوع صبح برخیزد و وضو سازد و دو رکعت نماز بگذارد و نیت آن حاجت که میخواهد بکند و چون سلام باز دهد صد و یک نوبت این هزار را بخواند بعد از اتمام آن عدد مراد خود را از حضرت عزت بخواند که البته بصورت موصول شود و اگر خواهد که خدای تعالی او را پیری دهد کاسه پر آب کند و پیش خود بگذرد و بدان دستور که گذشت عمل کند و هر نوبت که می خواند بار بروی آن آب بدمد بعد از آن که تمام کند پاره از آن آب خود بخورد و پاره بزنی بدهد تا بخورد انگاه بازن صحبت کند که البته ایستن شود و چون مقرر شد که حامله است زن را بگوید که تا غسل کند بعد از آن بر پهلوی راست او بنویسند چهار اسم محمد و در حول آن این آیه را بنویسد که **اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلٌ رَبِّكَ لِاِهْتَبَ لَكَ فُلًا مَّا**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اَللّٰهُمَّ اِنْ دَخَلَ الشَّكُّ فِیْ اِیْمَانِیْ بِكَ وَ لَمْ اَعْلَمْ بِهٖ ثُبْتُ عَنْهٖ وَاَقُوْلُ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ دَخَلَ الْكُفْرُ فِی الْاِسْلَامِی
 لَكَ وَ لَمْ اَعْلَمْ بِهٖ ثُبْتُ عَنْهٖ وَاَقُوْلُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ

اللهم

اللَّهُمَّ إِنْ دَخَلَ الشِّرْكَ فِي تَوْحِيدِي إِيَّاكَ وَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ نَبَتْ عَنْهُ
 وَأَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ إِنْ دَخَلَ النَّبِيَّةُ
 فِي مَعْرِفَتِي إِيَّاكَ فَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ نَبَتْ عَنْهُ وَأَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ إِنْ دَخَلَ الْعُجْبُ وَالرِّيَاءُ فِي عَمَلِي وَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ
 نَبَتْ عَنْهُ وَأَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ إِنْ دَخَلَ
 النِّفَاقُ فِي قَلْبِي مِنَ الذُّنُوبِ الْكِبَائِرِ وَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ نَبَتْ عَنْهُ وَأَقُولُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَبَّنَا لَا تَرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِزْدَانِنَا
 وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ يَا مُغْلِبَ الْقُلُوبِ
 وَالْأَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى رِبِّكَ وَوَفِّقْنِي لِمَا عَمِلْتُ وَأَعِنِّي عَلَى
 ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحَسْبُ عِبَادَتِكَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمْعَ اللَّهِ لِيْنَ دَعَا
 لِيْسِي وَرَأَى اللَّهُ الْمُنْعَى وَمَنْ تَبَى اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ
 اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ودر اسناد این دعا وارد است که هر که پیش
 از طلوع آفتاب بکتابت و بعد از نماز خفتن بکتابت این حرز را بخواند
 و باد بر خوردمد در امان حضرت عزت باشد و از مرض و خوف و دشمن
 هیچ نگرانی نیابد و فضائل آن بی شمار است و علی الاجمال بنهی بر آن رفت
 و الله الکافی عَمَلُ نَهْمٍ از کنوز مخفیة و اسرار مردیه عمل سوره

فصل بیست و نهم

انعام است که در جمیع مهمات دنیوی و اخروی بجهل آورند و کیفیت او بی آنست
 که بعد از ظهر دو رکعت بکشند در رکعت نماز بگذارند و در هر رکعتی فاتحه یکبار و سه
 نوبت سوره اخلاص بخوانند بعد از آن سلام بآوردند مهمی و حاجتی که دارد
 بر کاغذی بنویسد و در برابر روی خود بنهد و چهل و یک نوبت بخواند
 وَأَوْضِ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَارِ بعد از آن یکبار فاتحه و سه
 بار اخلاص بخواند انگاه سوره انعام را آغاز کند و چون باینجا رسد
 که وَإِنْ يَمْسُكِ اللَّهُ بُعُثًا فَلَآ كَاشِفَ لَهُ إِلاَّ هُوَ چهل و یک نوبت بگوید
 وَأَوْضِ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَارِ و چون به اینجا رسد
 که إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ چهل و یک نوبت بگوید رَبَّنَا اتَّخَذْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ و چهل و یک نوبت بگوید اللَّهُ
 بِحَقِّ هَذَا لَأَنْبِيَاءَ الرُّسُلِينَ وَبِحَقِّ مَنِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 مراد من بر او را و چون باینجا رسد که ذِكْرِي لِلْعَالَمِينَ چهل و یک نوبت
 بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِينَ
 و چون باینجا رسد که مِثْلَ مَا أَوْتِي رَسُولُ اللَّهِ بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ
 دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْهُ وَمِنَ الَّذِي سَأَلَكَ فَلَمْ تُعْطِهِ وَمِنَ الَّذِي
 اسْتَجَارَكَ فَلَمْ تُجِرْهُ وَمِنَ الَّذِي اسْتَفَانَكَ فَلَمْ تُعِنِّهُ و سه نوبت
 بگوید وَأَعُوذُ بِكَ يَا غَنِيُّ وَجْهِي وَبِكَوْنِي بَكَوْنِي وَأَوْضِ أَمْرِي
 إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَارِ و چهل و یک نوبت بگوید وَأَجْعَلْ

لَنَا مِنَ لَدُنْكَ بَصِيرًا وَجِهْلًا وَيَكْتُوبُ بِكُرْبٍ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ
 لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ وَسَهْ نُوْبِتِ ابْنِ
 دَعَارِا بَجْوَانِدِ اللَّهْمَّ يَا نُورَ النُّوْرِ يَا اللَّهَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا حَيُّ
 يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّهُمَّ افْتَحْ لِي اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ
 وَمَنْ عَلَيْنَا بِدُخُوْلِ الْجَنَّةِ وَاعْتَقِنِي مِنَ النَّارِ وَحُونَ سُوْرِهِ تَمَامٌ كُنْدِ
 سَهْ نُوْبِتِ ابْنِ دَعَارِا بَجْوَانِدِ يَا شَدِيْدَ الْعِقَابِ يَا سَرِيْعَ الْحِسَابِ يَا فَضُوْلًا
 يَا رَحِيْمًا يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا رَازِقَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
 وَيَا فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى وَيَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ وَيَا خَالِقَ الْاَشْبَاحِ وَيَا
 مُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ وَيَا مُفْتِحَ الْاَبْوَابِ وَيَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ وَيَا مُجِيبَ الدَّ
 عَوَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا دَافِعَ السِّيِّئَاتِ يَا مُقِيْلَ الْعِزَّاتِ يَا حَيُّ
 الْاَمْوَاتِ يَا نُورَ الْاَرْضِيْنَ وَالسَّمَوَاتِ وَغَايِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا سَائِرَ الْعَوْرَاتِ
 يَا مُنَافِعَ الْبَلِيَّاتِ اَفْضِ حَاجَتِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ يَا بَدِيْعَ السَّمَوَاتِ وَ
 وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا رَحْمَ الرَّاحِمِيْنَ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى خَيْرِ
 خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ عَمَلٌ دَهْمٌ دَرْدَرِ حَرْبِ الْبَحْرِ
 وَاسْنَادَانِ بَدَانِكِ حَضْرَتِ شَيْخِ الْاِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِيْنَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ رَوَايَةٌ
 مَبْنِيَّةٌ كَيْ شَيْخِ الْاِسْلَامِ حَاجِ بِهَاءِ الدِّيْنِ بَرْدِي رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ فَرْمُودُ كَيْ بِهَا
 رَسِيْدُهُ بِاسْنَادِ صَحِيْحٍ اَزْ مُتَابِعِ طَرِيْقَتِ كَيْ حَرْبِ الْبَحْرِ اِمَامِ نَطْبِ سَيِّدِ
 اَبُو الْحَسَنِ الشَّاذَلِيِّ قَدَسَ سِرُّهُ اَزْ خَرَّاسُ مَلِكُوْتِ وَدَفَائِنُ لَاهُوْتِ اَسْتَف

فصل بیت و نهم

و ارناب سلوک انرا اکبر اکبر و کیمیا اعظم خوانده اند و اگر کتب و رسائل
 در باب فوائد و اثار برکات ان جمع کنند هر آینه از عهده حصر آن بیرون
 نیابند و شرایط حرب آنست که چون کسی خواهد که بآن مشغول شود روزانه
 روز روزه دارد و در روز اول غسل کند و جامه پاک پوشد و در منزل
 نشیند روی در قبله و سه نوبت این حرب بخواند و سعی کند که تمام و ساری
 و خواطر از ضمیر بیرون کند و از سر حضور تمام و قوت با نظام بخواند و هر
 نوبت بخواند شرایط انرا رعایت اینکه اول آنکه اعتصام نگاه دارد و
 اعتصام آنست که پیش از شروع در خواندن حرب سوره فاتحه الکتاب
 وَ تَمَّ اَتْرَلْ عَلَیْکُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمْنَةٌ نَعَسًا بَعْثًا طَائِفَةٌ مِنْکُمْ وَ طَائِفَةٌ
 قَدْ اَهَمَّتْ هُمْ اَنْفُسَهُمْ یَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَیْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِیَّةِ یَقُولُونَ
 هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَیْءٍ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ یَخْفُونَ فِی اَنْفُسِهِمْ
 مَا یُبْذَرُونَ لَکَ یَقُولُونَ لَوْ کَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَیْءٌ مَا قَتَلْنَا هُنْمَا قُلْ
 لَوْ کُنْتُمْ فِی بَیْوتِکُمْ لَبَرَزَ الَّذِیْنَ کُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقَتْلُ اِلَی مَضَاجِعِهِمْ لَیَبْئِیْ
 اللّٰهُ مَا فِی صُدُورِکُمْ وَ لَیُبْحَثَنَّ مَا فِی قُلُوبِکُمْ وَ اللّٰهُ عَلِیْمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 چنانکه مذکور خواهد شد بخواند بعد از ان بیاد حرب خواندن کند
 دویم آنکه چو با نیچا رسد که وَسَفَرْنَا هَذَا الْبَحْرُ در لفظ هذا که بزبان
 میراند مقصود را در خاطر میگذراند مُسْبُومٌ آنکه در کتب بعض
 خواندن در نوبت اول از سه نوبت که میگوید بهر هر فی ازان از هر دو

در بیان اعمال خفیه قمری

۱۵۵

دست يك انگشتی فرو میکرد یعنی چون بگوید کاف هر دو انگشت کوچک
 را فرو گیرد یعنی چون بگوید ها هر دو انگشت خنصر فرو گیرد و پس علی هذا
 اما هر دو پنجه‌گانه را تمام بگوید و نگاه دارد و چون به حَقَّقَ رسد بر
 هر بی که میگوید از هر دستی انگشتی یکپایه و بهمین کیفیت در حَقِّصَ
 کفایتنا فرو گیرد و در حَقَّقَ چنانکه بکشد چهارم آنکه چون بلفظ
 شَاهَتِ الرَّجْوِه رسد دشمنان خورد را در خاطر بگذراند تا مقهور و مخدول
 شوند پنجم آنکه چون حَمَّ پنجه‌گانه گوید هر نوبتی که میگوید حَمَّ به طرفی نفس
 میدمد و ابتدا از دست راست کند چون شش جهت تمام کند این دعا
 بخواند که اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تَهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ
اللَّهُمَّ لَا تَوَاخِذْنَا بِسُوءِ عَمَلِنَا وَلَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا مِنْ لَدُنْ رَحْمَتِي وَكَلِّ أَيْدِي
الظَّالِمِينَ عَنِّي يَا حَفِيظَ أَحْفِظْنِي وَيَسِّرْ أُمُورِي وَحَصِّلْ مُرَادِي بعد از
 این بر نیت که میخواهی آن مهم مراد از جدائی بطلبید بصدق دل و حضوراً
 خاطر انگاه حَمَّ هفتم بگوید و همه جوانب و اطراف خورد دست فرود
 آورد ششم آنکه چون تمام کند این آیه بخواند که إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ
يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْفَةٍ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا عَظِيمُ اسْمِعْ دُعَانَا
مَخِصًا نَيْصَ لَطْفِكَ آمِينَ آمِينَ آمِينَ و بهر نوبت آمین میگوید که یکبار
 دست راست بر زمین میزند و مراد بخاطر میگذراند هفتم آنکه

رعایت اختتام میکند و اختتام اینست اعوز بکلمات الله التامات کلها
 من شر ما خلق یا عظیم السطان یا قدیم الاخوان یا دائم النعم یا باسط
 الرزق یا واسع العطا یا ارفع البلاء یا سامع الدعاء یا حاضر الین
 بغائب یا موجوداً عند الشدائد یا خفی اللطیف یا لطیف الضیع یا
 یا حلماً لا تعجل و صلی الله علی محمد و آله اجمعین و اگر درین روز در
 روز سعی کند که سخن دینای کتر گوید و از نایب مشروعات کردن و خوردن
 و گفتن اهتزاز نماید اولی باشد بلکه واجب و افطار بخیزی حلال کند و اگر
 نان و سرکه باشد بهتر و درین ایام مطلقاً حیوانی نخورد و اگر شربت
 نبات خورد بجهت قوت جایز است و حاج ببناء الدین رحمة الله فرموده
 بخدا بخدا سو کند که هر که رعایت این شرایط کند و بحضور دل این
 دعوت بجای آورد البته برادر برسد و اگر چه میان او و مقصود بعد
 المشرقین باشد و در تسخیر سلاطین و ملوک و دفع دشمن و بدست
 آوردن مطالب و حفظ و دوستان گامی هیچ سپری و سرمایه بهتر ازین
 نیست و بعد از آن که دعوت تمام کرده باشد سعی کند هر روز سه نوبت
 این حرز را بخواند بکنوبت پیش از صبح و بکنوبت بعد از صبح و بکنوبت
 میان شام و خفتن مگر که مانع شرعی داشته باشد و این مقدار از
 فضائل و اسناد این حزب اختصار کرده شد هر کس که بد دعوت
 کبر آن مشغول شود و شرایط آن را مفروضاً در بجز و دیگر نباشد شده

به آن کار کند و البته باید که از استادان اجازه گیرد و سر بخورد

مخوانند والله الموفق شروع آن بسیار است مختصر کردیم

تصل ۳. نیم در بیان غالب و مغلوب

الغالب و المغلوب باید دانست که حکیم ارسطاطالیس رساله در استعلا
 غالب و مغلوب بحساب اجد برای اسکندر ذوالقرنین ساخته بود
 که کراغلبه بود در حربها و خصوصتها و کارها که بدین مانند باشد
 میان پادشاهان و امرا مدعی و مدعی علیه که بخصوص بقاضی
 روند و امثال آن که تعلق بمنازعت دو خصم دارد و اگر میان دو کس
 نام هر یک را که بحسب طالع ولادت او باشد علیحدہ بحساب اجد
 بقید قلم آرد و اگر در دو جانور از خلاف جنس منازعت باشد نام
 هر جنس را بطریق اجد حساب کند و اگر در دو جانور یک جنس باشد
 نام خداوند آن را بطریق مذکور حساب نماید و نه و نه طرح کند
 آنچه باقی ماند از هر دو علیحدہ نگاه دارد و بدین دایره نظر کند
 و معلوم نماید که غالب کدام است و مغلوب کدام است پس ارسطاطا
 لیس را سکندر را گفت که ای ملک اگر خواهی که غالب و مغلوب را از
 عهد آدم علیه السلام تا این دم که بودند و گذشتند بدانند همچنین
 کن تا معلوم شود و آن رساله را بهشت باب مرتب ساخته بزبان یونانی
 که ترجمه اش اینست باب اول

یک بانه نه غالب بر یک یک باهنت یک غالب بر هشت یک باهنت
 یک غالب بر هفت یک باشش شش غالب بر یک یک با پنج یک غالب
 بر پنج یک با چهار یک غالب بر چهار یک با سه یک غالب بر سه یک بارو
 دو غالب بر یک یک با یک طالب جنک غالب بود

باب دوم دو بانه نه غالب بر دو دو باهنت دو غالب بر هشت دو باهنت
 هفت غالب بر دو دو باشش دو غالب بر شش دو با پنج پنج غالب بر دو
 دو با چهار دو غالب بر چهار دو با سه سه غالب بر دو دو با دو طالب
 جنک غالب بود

باب سیم سه بانه نه غالب بر سه سه باهنت هشت غالب بر سه سه
 باهنت سه غالب بر هفت سه باشش شش غالب بر سه سه با پنج
 سه غالب بر پنج سه با چهار چهار غالب بر سه سه با سه طالب جنک غالب آید
 باب چهارم چهار بانه نه غالب بر چهار چهار باهنت چهار غالب بر
 چهار باهنت هفت غالب بر چهار چهار باشش چهار غالب بر شش
 چهار با پنج پنج غالب بر پنج چهار چهار طالب جنک غالب آید

باب پنجم پنج بانه نه غالب بر پنج پنج باهنت پنج غالب بر هشت پنج با
 هفت هفت غالب بر پنج پنج باشش پنج غالب بر شش پنج با پنج
 طالب جنک غالب آید

باب ششم شش بانه نه غالب بر شش شش باهنت شش غالب

در بیان غالب و مغلوب

بر هشت شش با هفت هفت غالب بر شش شش باشد

طالب جنك غالب آید

باب هفتم هفت بانه هفت غالب بر نه هفت با هشت هشت

غالب بر هفت هفت با هفت طالب جنك غالب آید

باب هشتم هشت بانه نه غالب بر هشت هشت با هشت طالب

جنك غالب آید

و اگر عدد هر دو برابر باشد یعنی نه نه بود هر که خورد سال باشد
غالب آید و این که مرفوم شد تفصیل اجمالی این دو بیت مشهور است

بأحریف (۱) جنس که بودن خوش است

وز مخالف (۲) محشم بودن خوش است

و در عدد هر دو را بکسان (۳) بود

هر که سالش خورد غالب آن بود

در شور بکسان دو کس در سال هم

هر که طالب آن غالب آن بود

۱۱ یعنی اگر هر دو عدد در جنس موافق بودند یعنی هر دو زوج باشند

و با هر دو فرد پس کسی که عدد او کم باشد غالب بود بر کثیر العدد

۱۲ منہ (۲) یعنی در صورت آنکه هر دو عدد مخالف بودند در زود ^{حیت}

و فردیت یکی فرد بود و دیگر زوج پس درین صورت کثیر العدد

۱۶۰ فصل سنی ویکم

= غالب بود بر قلیل العدد ۱۲ مندر ۳ مراد ناظم از مساوات مسارات
است در کیت فافهم مندر ۱۲ و این جدول درین استعلام کافی است

غالب	مفلو	غالب	مفلو	غالب	مفلو	غالب	مفلو
۹	۱	۹	۲	۹	۲	۹	۴
۱	۸	۸	۲	۸	۲	۸	۸
۱	۷	۷	۲	۷	۲	۷	۴
۶	۱	۶	۲	۶	۲	۶	۴
۱	۵	۵	۲	۵	۲	۵	۴
۱	۴	۴	۲	۴	۲	۴	۴
۱	۳	۳	۲	۳	۲	۳	۲
۲	۱	۲	۲	۲	۲	۲	۲
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱

فصل سنی ویکم در بیان شرف الکواکب

شرف الکواکب عبارة عن علو شانها وتسلطها وکمال تأثيرها

فاذا ولد مولود في ذلك الوقت فان كان طالع الوقت هناك

درجة فرج کوكب يكون المولود سعيداً مباركاً للابوين و

والاباء

در بیان شرف کواکب

۱۶۱

واقربائه وان كان طالع الوقت درجة هبوطه او وباله لا يكون المولود سعيداً مباركاً الا اذا كان هناك طالع الوقت درجة فرج كوكب آخر اعظم من الكوكب الاول فلا بد للنجم حينئذ من ملاحظه هبوط الكوكب وفرجها وقوتها وضعفها ثم الحكم بامرهم واعلم ان الكوكب في شرفه مثل سلطان على سريره في مملكة بكمال الغلبة وفي هبوطه مثل رجل في بينه على اسوء الاحوال وفي وباله مثل رجل خرج عن وطنه مطروداً عن مكانه واقعاً في اعدائه غير قادر على شئ مغموماً محزوناً وان اردت معرفة ميوت الكواكب السبعة السبابة وشرفها وهبوطها وفرجها فانظر الى هذا الجدول

الكواكب	شمس	قمر	مريخ	عطارد	مشري	زهرة	زحل	راس	زنب
ميوت الكواكب	اسد	سرطان	حمل	جوزاء	قوس	ثور	جدى	سنبله	حوت
وبالها	داه	جدى	ميزان	قوس	جوزاء	عقرب	سرطان	حوت	سنبله
شرفها	حمل	ثور	جدى	سنبله	سرطان	حوت	ميزان	جوزاء	قوس
هبوطها	ميزان	عقرب	سرطان	حوت	جدى	سنبله	حمل	قوس	جوزاء
فرجها	٩	٣	٦	١	١١	٥	١٢	٥	م

فصل سبتي دردم در بیان بروج وکواکب

طالع الوقت عبارة عن البرج الذي يكون طالعاً في ذلك الوقت فطالع
المولود هو البرج الذي يكون طالعاً وقت ولادته وان اردت ان
تعرف ان في هذا الوقت اى برج من البروج طالع واية درجه منه
طالعة فالضابطه ان تضرب ما مضى من الليل او اليوم وقت
السؤال في السنة وذر على الحاصل الدرجات الماضيه من البروج
الذى الشمس فيه تم اقسام الحاصل بان يعطى لكل برج من البروج
الذى الشمس فيه ثلاثين ثلاثين فالمنتهى هو البروج الطالع وخذ
درجه فلك الدرجه اما درجه فرج كوكب او شرفه او هبوطه او
وبآله فاحكم بحاله وماله مثلاً اذا اردنا ان نعرف طالع الوقت
من اليوم الذى مضى منه خمسة عشر طاساً فلنضرب خمسة عشر في
السنة صار تسعين والشمس حينئذ مثلاً في السرطان في الدرجه
السادسة عشر فردنا ستة عشر على تسعين صار مائة وستة و
ابتدأنا من السرطان الذى الشمس فيه فاذا قسمنا لكل برج من
السرطان ثلاثين انتهى بدرجه السادسة عشر من الميزان فعرفنا
ان البرج الطالع في ذلك الوقت هو الميزان والدرجه الطالعة
منه هي الدرجه السادسة عشر وان اردت ان نعرف فرج
الكواكب واخوانه فارجع الى شرف الكواكب هر كاه داننى طالع
رايس بدانكه اگر فرزندی تولد شد پس اگر طالع او خانه اول

دربیان در شناختن گیاه کبیاء ۱۶۳

بود یعنی برج اول دلالت کند بر صحت جان و تن فرزند و اگر خانه دوم بود دلالت کند بر مال و معیشت فرزند و قس علیه الباقی و انظر الی هذه الزائجة

۱۲ دشمنان	۱ خانه تن و جان	۲ خانه معیشت و مال
۱۱ امید سعادت		۳ خانه خواهران و خویشا
۱۰ خانه شغل و علم		۴ خانه پدر و صاحب
۹ خانه علم و نغد	۷ خانه زنان	۵ خانه فرزندان
۸ خانه موت		۶ خانه بندگان

فصل بیستم در بیان در علم گیاه کبیاء
و این رساله مشتمله است بر پانزده باب باب اول در صفت گیاهی
در علم اکبر است گیاهی که مثل عاشق توه که بالا نکیر از زمین و انرا
چهار برك باشد باید که چون بشناسند او را و بچینند در سایه خشک
شود انرا بمالد اگر بوی زرده چوبه کند ان باشد و چون او را بشناسند
و یقین حاصل شود انرا بنجو خشک نماید که ترش نشود زیرا که منفعت

و خاصیتش باطل میشود پس باید که بر روی بکد بکر بگذارند پس باید
 چند دانه کرد و بخار محاطه باید کرد و چون پاکیزه خشک شود بر
 سر کار آورند و پنج من برنج نرم را بگذارند و ده من از این طنج کتد
 شمس شود باب دهم در صفت گیاهی که حکماء از آن فالیان
 گویند و برك آن عظیم بزرگت و بالای آن چون طوس میباشد
 رنگش سرخست مثل خون و در کوهی که برف باشد در آنجا میباشد
 میرود چون بشناسند از آن درخت بگیرند و سخن بیکدیگر ناهفت
 رفت یا سه رفت تا بیکدیگر مخلوط شود بعد از آن بجز و از آن و بجز و
 فری بگذارند شمس صاف بیرون آید باب سیم در صفت گیاهی
 که نام ماشی بار او مثل تخم مرغ است سفید و بوی او چون بوی ذ
 زعفران است و در کوه میرود و در ممر سیلاب و برك او مثل
 برك خرد است و بار او چنانکه گفتیم چون تخم مرغ سفید است
 و بیش سفید دارد و آن گیاه را در شب باید کند و آب او را طنج
 باید ~~نور~~ درم طلق که بکنندانی در دم چون آب سفید بده
 از آن طلق بکدرم بر صد درم نخاس طرح کند فری برون سفید
باب چهارم در صفت شجری که او را تارک گویند و برك او برنج
 است و با میاد و کلی سرخ دارد و در کوه میرود اگر او را بیابند
 او را بگیرند و قلعی را با آن طنج کند فضا بر آید

در بیان شناختن گیاه کبیاو

۱۶۵

باب پنجم در صفت درخت که او را ماش میگویند همچون درخت
 ماش برك دارد اگر بشکنی آب رزد بیرون می آید و بفارسی ارواح
 خولون او خولول گویند چون آب او را بگیرند و بر آرد حديد در آن ریزند
 و مخلوط سازند سرخ کرد مثل خون بعد از آن در آفتاب خشک سازند
 سه روز یا هفت روز بعد از آن طبع کنند سرخی او زیاده کرد معبد بیخ
 این گیاه را بگیرد بر معبد طبع کند عقد شود پس بیارد از آن آب سرخ
 اول جرد و از آن عقد بخش کند با ترشی کهنه و در تنور سه روز نشوب
 کند در ظرف چینی پس طبع کند بکثب یکشغال شمشیر نیکو آید و بقول دیگر
 چون يك و نیم زند شمش شود باب ششم در صفت درختی که او را
 بر گویند و از آن الحقام گویند و بصدی ريك گویند برك او چون برك
 حاد سفید باشد و اندو و كوچك و بیلندی يك كز از زمین بر آید
 بتان از آن جزئی و از شب جزئی و از بوق جزئی مثل او طبع کن زمین را
 در د باتش نرم که عقد شود آن زمین چون برف پس بتان از آن معقود
 بر نحاس طرح کن یکی بر شش که قمر شود باب هفتم در صفت
 درختی که او را بکوس گویند و ساق دارد مثل خار و برك او بر روی
 زمین پهن باشد مثل برك حاد و بار او چون بلوط است كوچك و
 نیز کل او زرد است و چون اب او بر آرد نحاس طرح کند فصد
 سفید شود و اگر بگویند او با شاخ و برك و بیخ او شمش بیرون آید

باب هشتم در صفت درختی که او بشکاکونید مثل درخت پنبه و
و برك او بدین نوع باشد و او را بفارسی کند کاری کونید و چون
بشنامند و بیخ درخت او را بکنند با کل او آب او را بگیرند و صاف کنند
و بگذارند نفره را بان ریزند و چون از آن آب بیرون آید شمش است

باب نهم در صفت درختی که او را دمانی کونید مثل درخت بنکت
و برك و بیخ سرخ است چون بیابی بکیراب او را و طلق را در میان این
آب انداز چنانکه آب از سر آن بگذرد تا ده روز و بعد از ده روز
بینی حل و سرخ شد بانه و بعد از آن یک مثقال از آن طلق هزار اونی
مثقال نفره طرح کن شمس بیرون آید و این گیاه بعضی از دبلون دیگر
باشد از آن آب و شیر آن بر زیق طرح کن و بگذار در آفتاب تا سه روز
عقد شود پس از این معفور در همی بر یکدر هم طرح کن فضه بیرون آید

باب دهم درختیست که او را مویزک کونید برك او مثل برك
بید انجیر است و بار او مثل بید انجیر است و خارهای کوچک دارد
همچون سوزن و کل او چون کل خرد زهره است سرخ و در زرد و سفید
است بستان از کدام که خواهی آب او را بگیرد طرح کن بر زیق یا
طلق یا ملح هندی و زاج و پورق طبع کن و آب او سه روز عقد
میشود درین عقد را طرح کن جزئی بر صد جزئی رصاص که فضه شود
باب یازدهم در صفت شجری که او را رامین کونید و برك او مثل

برك خیار است اول ماه فروردین بیرون میآید از زمین چنانکه
 هیچ برک بار ندارد و هر چند که ماه افزون میشود از نو بنماید
 باین نحو که روز اول ماه يك برک میآید و در دوم ماه در برک
 و در سیم ماه ۳ برک تا پانزدهم شود بعد از آن ۴ روز يك
 برک بیدارد تا آخر ماه چون ماه نوزدهم برین پنج برک آورد
 و بننان از برک آن وزر دو جزو آن بر هزار جزو فضه بزن
 که شمس آید و نیز نیکنی بر هزار غناس بر وجه

باب دوازدهم در صفت گیاهی که او را ریش گویند در کوه
 که برف دارد می روید در مر سیلاب و در سر چشمها چون
 خیار او را حرقی الکلب خوانند و بار او چون پد انجیر است و کل
 او چون یاسمین و آب او زرد است و بوی او کبریت دارد چون
 بشناسی بکیر از آب او و پنخ او علیحده و این آب بریز در قدح
 و سمیع کن با براده شمس و طبع کن بکش و يك روز در آتش
 نرم که عقد میشود که همچون باقوت احمر از آن باقوت احمر يك
 درم بر هزار درم رصاص که بیرون آید ذهب

باب سیزدهم در صفت شجر که او تمامی میگویند و برک او
 و کل او مثل باقلی است پس چون او را به بینی مبادا بروزی
 که هرگز سیاهی او بیرون نرود و بننان او را دشتک کن و سخن

نمای در طرح کن بر جبری که بگذارد و بجزء و بر صد جزء که در ساعت
کداخته شود و اگر طرح کن از این جزئی بر صد جزء عقد
میکند و قلعی را حکم بسیار

باب چهاردهم در صفت شجری که او را نوزده گویند و اهل
بصره پوست را بدان و باغت میکنند و مغز میان بقلقه گویند و
فارسی نرغند خوانند چون او را به بینی بستان صیغ او را تخلیف
طلق کن در ربك مطین و سر او را حکم ساز تخلیف یعنی بکروی
از این و بکروی طلق و بکروی ازین و در تنور بنه بکش و بعد از آن
بیرون آر که بینی بشکل زغال شد باشد جزئی از این بر صد جزئی
قلعی میرود و قمر بسیار

باب پانزدهم در صفت درختی که او را هند پا گویند در کوه و
صحرای برودید و برك این گیاه همچون کاغذ سفید باشد و در آنجا دارد
و کوچک و مدیراز زمین يك برآمده باشد و در میان عمارت و
وزراعت نیز میباشد و بهترین او کوهیست اگر بیای بی او را بکوب
و آب او را بگیرد بر زمین طرح کن و ربع او شب بمانی و چهار برابر
نوشاد در تمام را در آب اندازد و سه روز در آتش نرم طبخ کن که عقد
میشود مثل نقره خالص که با نقره بیاید کداخت

فصل سیمی و چهارم در بیان عمل اکبر و کیمیا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اول اینکه از پس زحمت کشیدم و فایده
 که دل خوش باشم از همل مثاقی ندیده ام بکلی منکر این کار هستم
 و کسی که صاحب همل اصل باشد ندیدم و خیری که از دست خود
جاری شده بجز ترکیب چیزی نیست و آن این است که قلمی می شود
 سه چهار مثقال مس پاک و سه چهار مثقال کوگرد یک حد یک
 چهار مثقال روح حاضر نموده ابتدا یک چهار مثقال را در پوته
 ریخته دوزب که شد چهار مثقال روح را در پوته بروی مس ریخته
 فی العود چهار مثقال کوگرد را رجم نموده تا تمام شود بعد از آن
 ریخته مس علاوه می کند حدی بربک طلا بسیار زرد ظاهری
 در آن می کنی چهار مثقال است بهم چنین دهنه دو نیم بار چهار
 مثقال مس را دوزب نموده جسد زرد که در دست هست بخورد
 مس آب شده می دهی بعد چهار مثقال کوگرد هم می نمائی
 می ریزی بار مس علاوه می کنی چندی ظاهری شود بربک
 اشرفی از اول و اگر برابر انداخته نقره برود و مثقال طلا نماید
 شود لانه سرانی که زیاده می باشد حرمت آن زیاده است و چه
 سیم هم بهمان قسم می نمائی مس علاوه می کند چندی بدست
 می آید باندازه مهک ابرنبر است لیکن قدری حرمت آن زیاد
 مرتب نم نم و مک طلا می دیک از آن جسد دوزب نموده بر همه ریخته

فصل سیتی و پنجم

شجر فیک پارچه در میان برنج وارد کردم و در زرد تخم مرغ با هم
 خیر کردم و شجر فیک را در میان آن خیر چند گرفتم گذاشتم در قوطی
 حلبی سران از همان پارچه قوطی گرفتم در کل حکمت آن قوطی را گرفتم
 گذاشتم خشک شود بعد از آن مس دارم شجر فیک را بیرون آوردم
 نیم نخود کند نموده بعد از آن در روغن زیتون گذاشتم دره مس
 مس عجب دارم تابیت روز بعد از آن بیرون آوردم بیس نخود
 از شجر فیک یک مثقال و نیم مس برابر زدم هرت بر طرف نموده
 صفت ظاهر شد سالیله باطلا کردم همین صلابه بود که خدمت
 دارم مراده قمر مراده مس مراده روح صادر خرما
 ۳ و نیم - ۱ نیم - ۹ - ۹ - ۲۰

با هم مخلوط نماید و بگوید تا اینکه یک بی شود بعد از آن در
 بونه گذاشته بونه دیگر بر سران گذاشته شررصل مطبوع کل حکمت
 گرفته بگذار در خشک شود بعد از آن در کوزه بوزنک دورم بران
 ملط نموده بقدر هزار دم بد هند بعد از آن بگذار در سرد شود
 بعد از آن بیرون آورد چه می بیند والسلام این نسخه بی نقطه بود
 این جانب برای او نقطه گذاشتم و خیلی خط او خانان بنور و قبل ۴ سال
تخریب رسید مصیبت او ۱۲ بود بنده همان را بفروش رسانیدم

فصل سیتی و پنجم در بیان عمل قمری

نوع دیگر در عمل قمری بگیر ستم الفار سفید هر قدر که خواهد مثلاً

ده مثقال بابیت مثقال شیر چو شاند و بر کنار نهاد پس بیارد
 ده مثقال روغن بادام و مجوز و ستم مذکور دهد و همان در میان
 شیشه و بان زنش بدارد با بسوزد و بعد ها بر دارد در میان کاسه
 زجاجی کند و بر آن بیت مثقال نمک که بلا بلیق سحق کند چنانکه سه
 شود انگاه در شیشه را بگیرد و آتش تند کند تا آنکه چو هر مثل شیر

سفید بر خیزد یکدم بر سی درم غماص طرح کردن خوبیت
 حل زینق سیما را باب کند انا با باب زاج طبعی بنکوبد هد تا سیاهی
 از وزایل شود بعد از آن چو شاند باب شب شش ساعت بعد از آن
 گوگرد را باب قلیاب چو شاند و این اب را بر زینق ریزد حل شود
 در سخت کردن مشتری زرنیخ زرد و زاج سفید مسوی خود ریابند
 و کلاب مجزوی دهند و در افتاب خشک نمایند آنکه مشتری را
 لوح لوح نمایند و باین در فرش و لحاف طبقه طبقه نمایند و گذارده
 و نبرد که ماه بر آید انشاء الله تعالی

عمل سید شریف حیدر شاه هندی چهار اباری غفر الله

سَمُّ الْفَارَا حَمْر	سِیْمَاب حَمْر	عِلْم دَرَقِی	بُورَه زَر کَرِی	کَبْرِیْت حَمْر
۲ مسا	۲ مسا	۱ دینم	۱ مسا	۱ دینم

جدا جدا همه را خوب سحق کند بعد از آن بر در رشته همراه شیرد کو
 کنار و آب برک حنا برابر گرفته غلیض باشد اجزای سه هنگام سحق
 صلابه نماید در طبقه مطین بدمش آتش صهرائی بد دهند یکی بر

فصل سی و هشتم

برسی زهره طرح کنند مراد حاصل شود و مجرب است از این نغمه بسیار است
 فصل سی و هشتم در بیان خطوط اقسام و شناختن آنها
 بسم الله الرحمن الرحیم در بیان طریق خطوط مرموزه و اقسام مشهور آن
 و امور غریبه طریق خطوط مرموزه

ان ع	بکر	جلش	دمت	هنت	وسع
۱۰۰۱:۱۰۱	۲:۲۰۲	۳:۳۰۳	۴:۴۰۴	۵:۵۰۵	۶:۶۰۶
زعد		حفص		مصفا	
۷۰۰۷۰۷		۸۰۰۸۰۸		۹۰۰۹۰۹	

۲ قلم هندسی که احاد بخط نهمسد و عشرات متصل بخط بشود و مآت از
 خط بیکرز و الوف بعد از کشتن از خط و یکی دارد

۹۸۷۶۵۴۳۲۱	۹۸۷۶۵۴۳۲۱	۹۸۷۶۵۴۳۲۱
احاد	عشرات	مآت

۳ قلم برنادی پنج قسمت و اختلاف در تحت هر یک
 نوشته میشود بتزییب حروف الوف

ا	ب	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
ط	ظ	ع	ع	ف	ف	ق	ك	ل	م	ن	ه			
۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
ک	گ	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ظ
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵

نویسنده

در بیان شناختن خطوط و اقلام

۱۲۲

۱- لام و نون و ع و ه و ح و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س
 ۲- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س
 ۳- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س
 ۴- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س

۴

۵- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س
 ۶- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س
 ۷- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س
 ۸- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س
 ۹- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س
 ۱۰- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س

۵

و فی نسخه ایضا هكذا

و فی الاخری هكذا

نظر یونانی دو قسم است قسم اول باین قرار است

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س
 ۱- کاف و ط و ق و ک و گ و م و ی و ا و ب و ت و ث و د و ذ و ر و ز و س

۱۷۴ فصل سی و هشتم

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

قلم عبرانی قدیم شش قسم است قلم عبرانی قدیم

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ش ص ض ط ظ ع ع ف ق ك

ن ل م ن و ه لا ی الا بح لام ع

ع م س ه ه ه ه ه لا ل و م ل ه م ر ک ر و

ع ع ل ط و س ا ه

۸ اب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س

ع م ا ف ص ه ه ه ه ه ع ع ع ع ع ع ع ع ع ع ع ع ع ع ع

ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ ص ظ ع

ل ع

۹ قلم چینی بتریب اجمد

اب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س

م ا م

ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ ع

ک ط ع ع ع ع م

۱۰ قلم که جابر ابن حیان کتاب راحت را نوشته بدستور حروف نهجی

ا ب ج د ه

ه ه د ل ر س ح ه م

۱۱ قلم معروف با منبیا بتریب حروف

م م

م م

م م

۱۷۶ فصل سببی دشم

۳ ک ف ه ه و ع ر س ی ل ت

۱۲ قلم از ما یوسی بترتیب حروف

س ف م م ل ل ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه

م ر م م م م م م م م م م م م م م

م ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل

۱۳ قلم رملی مقطع بترتیب حروف

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش

ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن

ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن

ه و ی ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل

۱۴ قلم بنطی بترتیب حروف

م د ه ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح

ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه

ه ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل

۱۵ قلم لطینی بترتیب حروف

آ آ ل ی ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح

آ آ ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل

در بیان قلم خطوط قبلی و غیره ۱۷۷

۱۶ قلم قبلی بترتیب حروف ابجد
 ۳۰ ایچ ۳۱ ه ۳۲ ع ۳۳ س ۳۴ ی ۳۵ س ۳۶ ع ۳۷ وا ۳۸ ط ۳۹
 ۴۰ سد ۴۱ حج ۴۲ ه ۴۳ آ ۴۴ ل ۴۵ م ۴۶ ن ۴۷ س ۴۸ ع ۴۹ طه

۱۷ قلم کتاب مالاطیس طلبیات بترتیب حروف
 ۱۰ آ ۱۱ ا ۱۲ ب ۱۳ ج ۱۴ ح ۱۵ خ ۱۶ د ۱۷ د ۱۸ د ۱۹ د ۲۰ آ
 ۲۱ ل ۲۲ ل ۲۳ ل ۲۴ ل ۲۵ ل ۲۶ ل ۲۷ ل ۲۸ ل ۲۹ ل ۳۰ ل
 و ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک

۱۸ قلم کتاب نصیحه ذریعہ و کبریت و غیرها بترتیب حروف
 ۱ ه ۲ ک ۳ د ۴ ک ۵ د ۶ ک ۷ د ۸ ک ۹ د ۱۰ ک ۱۱ د ۱۲ ک ۱۳ د ۱۴ ک ۱۵ د ۱۶ ک ۱۷ د ۱۸ ک ۱۹ د ۲۰ ک
 ۲۱ ه ۲۲ ر ۲۳ م ۲۴ ه ۲۵ م ۲۶ ه ۲۷ م ۲۸ ه ۲۹ م ۳۰ ه

۱۹ قلم کتاب نزامیس الکبریٰ بترتیب حروف
 ۱ پ ۲ ت ۳ ا ۴ سو ۵ ما ۶ لا ۷ لا ۸ لا ۹ لا ۱۰ لا ۱۱ لا ۱۲ لا ۱۳ لا ۱۴ لا ۱۵ لا ۱۶ لا ۱۷ لا ۱۸ لا ۱۹ لا ۲۰ لا
 ۲۱ لا ۲۲ لا ۲۳ لا ۲۴ لا ۲۵ لا ۲۶ لا ۲۷ لا ۲۸ لا ۲۹ لا ۳۰ لا

۲۰ قلم کتاب سرالاسرار در معرفت روحانی بترتیب حروف
 ۱ ا ۲ ب ۳ ج ۴ د ۵ ه ۶ و ۷ ز ۸ ح ۹ ط ۱۰ ی ۱۱ ک ۱۲ ع ۱۳ طه ۱۴ ق ۱۵ ک ۱۶ ع ۱۷ طه ۱۸ ق ۱۹ ک ۲۰ ع ۲۱ طه ۲۲ ق ۲۳ ک ۲۴ ع ۲۵ طه ۲۶ ق ۲۷ ک ۲۸ ع ۲۹ طه ۳۰ ق

فصل سبتي و هشتم

۱۷۸

ع حل مره مع لك ل هف لاس ل

۴ ۳ ۲ ۱

۲۱ قلم ردحانی بزیتب حروف

ع ۷ ۴ ل < ۱ ۱ # ۲ ل ا ب

۴ ع ح ر ۵ ط ۱ ل ل ل ل ل ل ل ل

ل م ن ه و ز

۲۲ قلم تکلیل بزیتب حروف

ع ح ج ح ش ن ب ا

س ه ز ن ط ه د ر خ

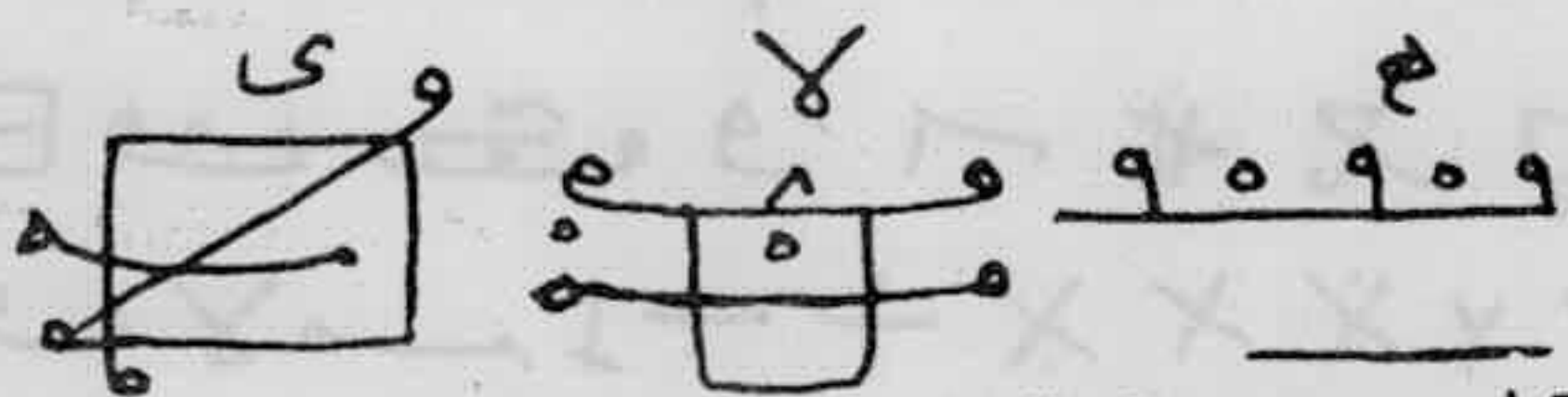
ظ ط ض ص ش

ل ک ف ف ا ف ح م

و ن ن م

در بیان شناختن خطوط و افلام

۱۷۹

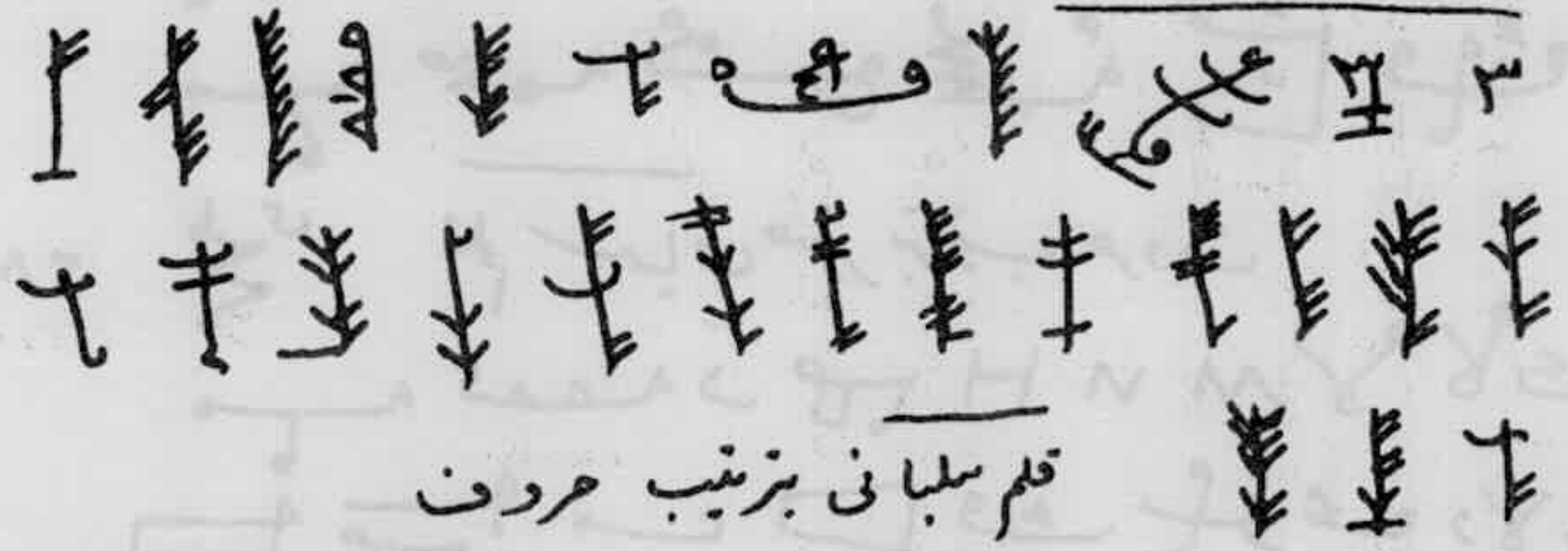
۲۳

قلم رومی بترتیب حروف ابجد

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م
 ن س ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ
 نو ک ه ی م ر آ ی ط ک م و

۲۴

ض ظ غ
 قلم مشجر بقدر بدوس بترتیب حروف
 ا ه ع م

۲۵

قلم سلطانی بترتیب حروف

صحی ب مس رم و ده م م ط ه م م
 سب موس سب و م
 می ل لا ل م ن م ل ل ی

۲۶

قلم بزنجار که مجربات آنرا بان قلم نوشته اند بترتیب حروف
 ه ه ی ب ل ن ا ح ک م م م م م م م م م م

مها موم آه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
معه طه حه صه لو هه هه هه هه هه هه هه
معه کمه هه لامه هه هه هه هه هه هه هه هه هه

۲۰

محمد قلم الصافی بزرگ ابجد

ح هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
هه ف هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه

قاله و حرفه محه هه

قلم داودی بزرگ حرف و عرایم اکثر باین خط نوشته میشود ۲۱

م هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه

قلم داودی محه لاری

۲۲

قلم اسمعیلی بزرگ ابجد

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹

فصل سبتي و ششم

۳۳ قلم الطبعی بترتیب الابد

ا ب ج د ه و ز ح ط ظ ع ف ق ک ل م ن

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

۳۴ قلم جعفی بترتیب حروف

ا ب ج د ه و ز ح ط ظ ع ف ق ک ل م ن

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

۳۵ قلم الاسرار بترتیب حروف

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

ص ض ط ظ ع ف ق ک ل م ن

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

و ه ی ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

ص ض ط ظ ع ف ق ک ل م ن

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

و ه ی ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش

۱۰۱

در بیان شناختن خطوط و اقلام

۲۷

قلم عبری بزینب حروف

الى ط ۲ ۳ ا ه ط ۱ ۵ ك ۱ ۱ ر ا ۱ ۱ ۱ س ۱ ۱ سو
عوا ا م ه لو م ه ر ك و لاى مع ليج
ط ا و ۱ ۵ سے لای

۲۸

قلم مشجر که سردک نامند بحساب ابجد اینکه مطروحت خط را
بر بینی بعد هر کلمه ابجد می کشند و آنچه مطلوب است خصوصاً جانب
یسا و آفران سردک بحساب غصفر زبیت طیشد ز
سواخ طلحه کصدفت معث است معجزه

۲۹

حَاب عبری

اب ت ت ج ح ح د ز ر ز س ش ص
۱ - ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰
ض ط ظ ع ع ف ق ك ل م ن و ه لای
۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

۳۰

قلم ملائکه بحروف ابجد

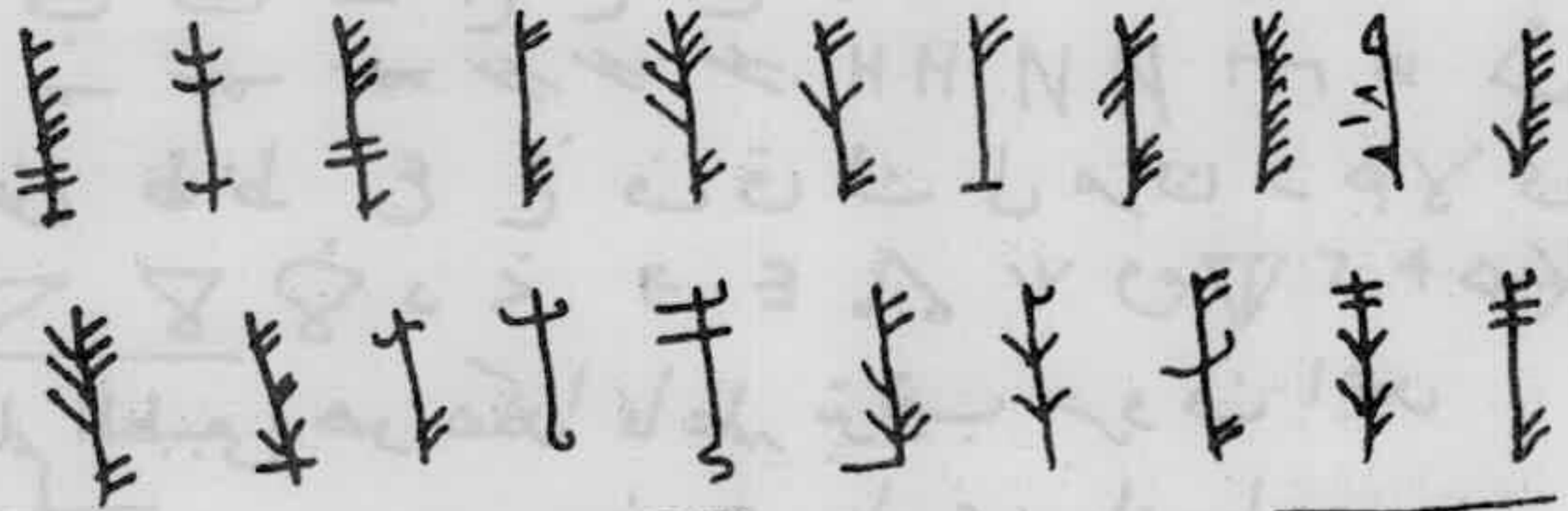
ا ب ج د ه و ز ح
و ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

در بیان شناختن خطوط و اقلام

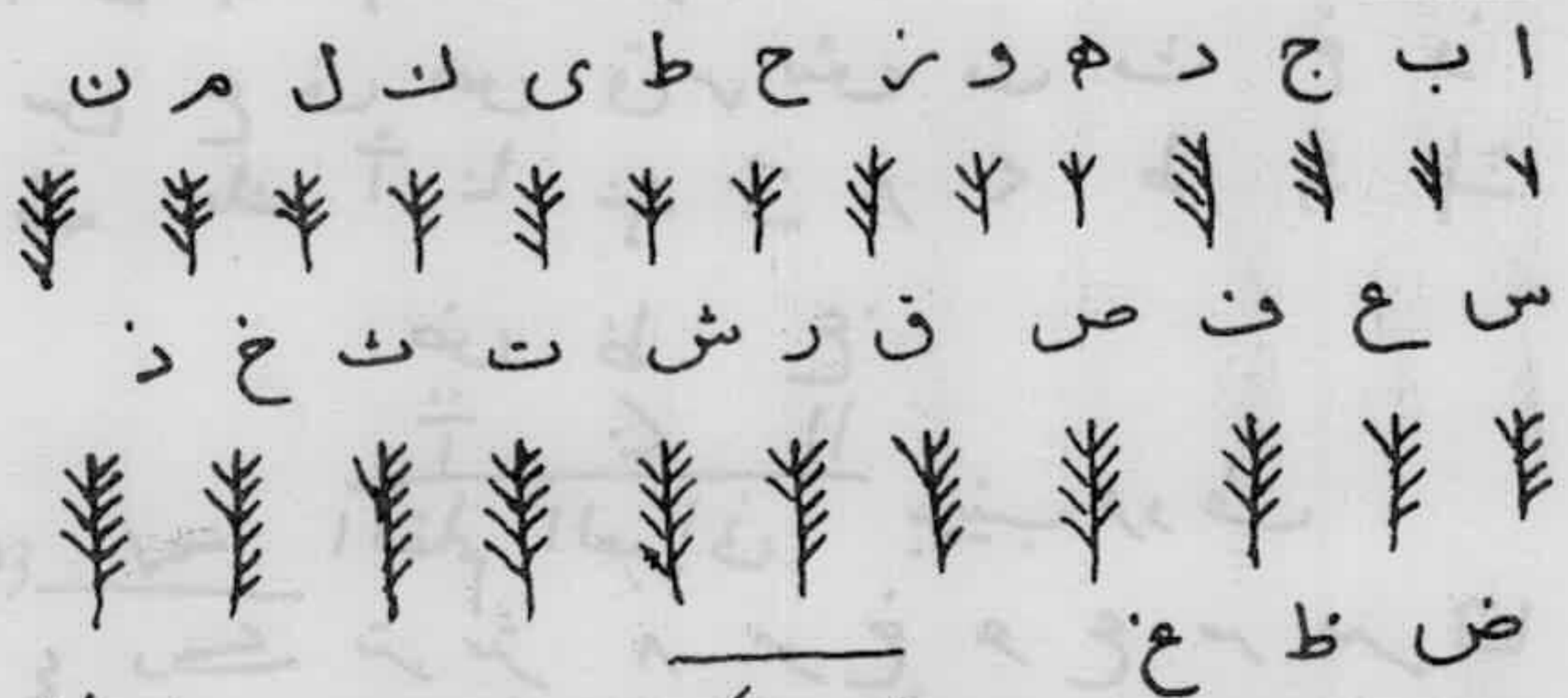
۱۸۵

۴۴

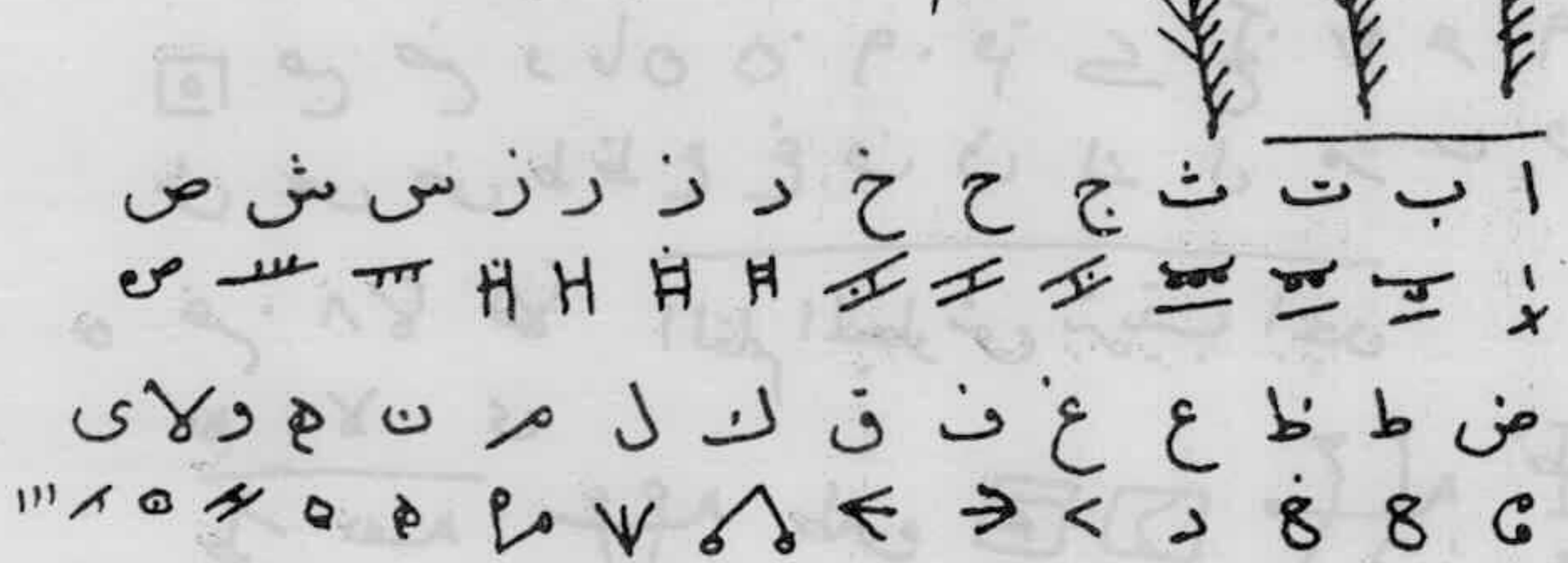
قلم شجری بحروف ابجد

قلم شجری نونهانی بحروف ابجد ۴۵

قلم الاسرار بترتیب حروف نونهانی ۴۶

فصل سبتی و ششم

۱۱۶

۶۷ و ایضاً نسخہ ثانی

اب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص
 ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و م لای
 * ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

۶۸ قلم الطبعی هو هكذا فاعلمه بترتيب حروف ابجد

اب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن
 ر ز ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن
 س ج ع ف ص ق ر ش ت ث خ ز
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

ض ط ظ ع

۶۹ القلم العبرانی بترتيب حروف

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س
 ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

۷۰ عز الکا لکا القلم المبطوش بترتيب ابجد

ا ب ج د ه و ز ح ط ی
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

در بیان شناختن خطوط و اقلام

۱۸۷

ط م ه ی ک ر م و ا ل ط س ع ط م ی ک
 م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک
 م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک

نم مبطوشی ایضا بترتیب اینست

۵۱

م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک
 م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک
 م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک
 م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک
 م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک م ی ک

۵۲

صورت خط زحل و انرا متصل نویسند

ک ل ا ا ح ط ا ح ط ا ح ط ا ح ط ا ح ط
 ا ب ن ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ط ا ع ف ق ک ل م ن و ه ی
 خط مشتری اینرا منقطع نویسند

۵۳

۱۸۸ فصل سببی دیشتم

نایسگاه اوله لاط ط عدع لاح لی ۹ ۶ ۵
ب ب ج د ه و ز س ر
ص ه ه ی ه ه ه
و ه ل ا ی

خط مربع و این عدد فرا منقطع نریسند و منقطه فرق کنند

۱۹ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
ب ب ج د ه و ز س ر
ص ه ه ی ه ه ه
ف ک ل م ن و ه ل ا ی

خط زهره خواص دعوات و نیرنجبات و طلسمات و آنچه این مانند
باین خط توان یافت و بنقطه احتیاج نزارد متصل نریسند

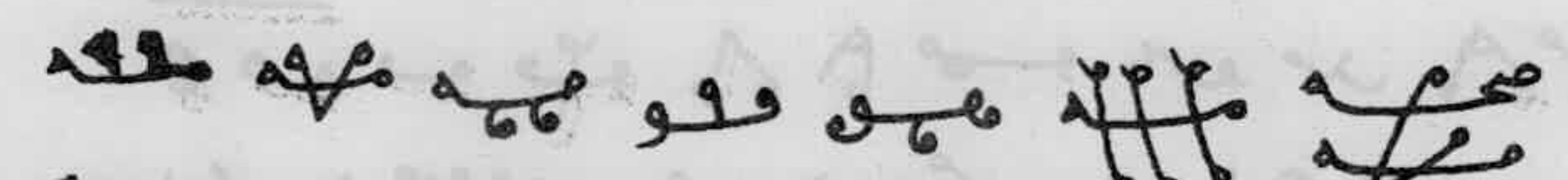
۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
ب ب ج ج ج د ز ز ز س س ش ص ض ط ط غ ذ ذ ک ل م ن و ه ی
خط مشتری باین ترتیب

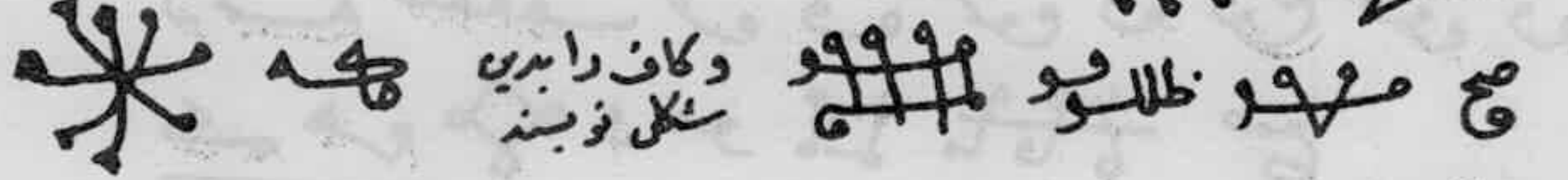
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب

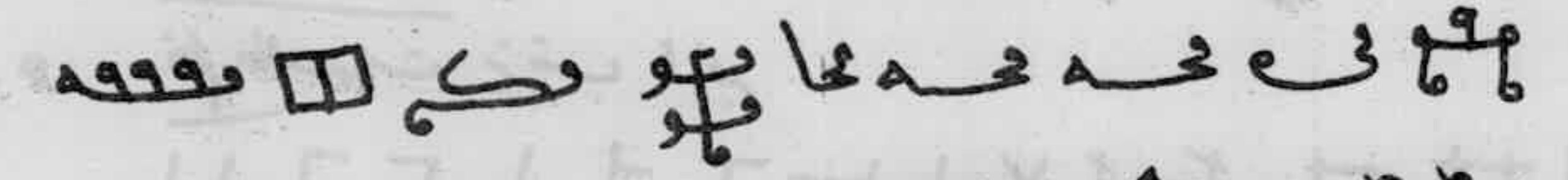
قلم سمیا باین ترتیب باید نوشت

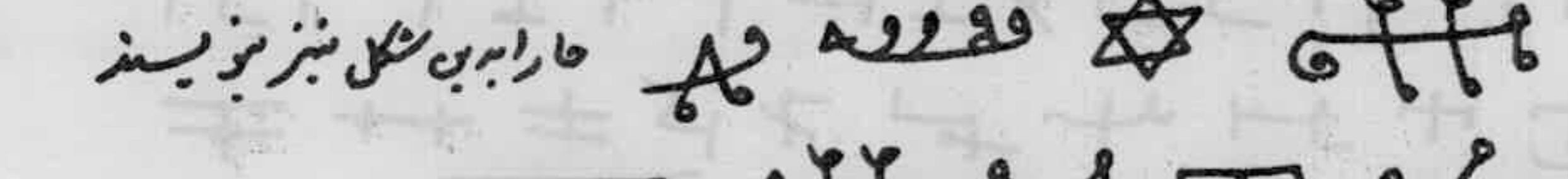
منتهی

در بیان شناختن خطوط و اقلام ۱۸۹

 قلم الغبار بابین زینب

۵۸

ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع

۵۹ ایضاً قلم الغبار

ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا

فصل سیتی و هشتم

۱۹۰

۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵
۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵
۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵

۶. قلم طلسمات بزیب ایچ

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵
۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰

۶۱ طلسمات ابنتی

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵
۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰

۶۲ خط ریحان ابنتی

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵
۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰

۶۳ قلم هند سبت اینرا از دست چپ گرفته فرسند ابنت

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵
۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰

۶۴ قلم التها بزم و این قلم اسرانی میخوانند

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵
۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰
۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵

۶۷

قلم الجری السربانی

طے لاه سوه م سح سح مہ مہ
 عہ ط لاه ص و عا ۹۲ ۹۱ ۹۰
 س س س س س س س س س س س س

۶۸

القلم الجید العبطوشی

ط لاه م م م م م م م م م م
 م م م م م م م م م م م م
 م م م م م م م م م م م م
 م م م م م م م م م م م م

فصل سبی و هفتم در بیان علم رمل است

این نسخه مختصر بیت در علم رمل و انشاء الله مفصل انرا در کتاب دیگری
 مفصل خواهم نوشت و فعلاً در دست هست برای آمدن چاپ است
 در بیان استخراج ضمیر درین باب وجوه بسیار گفته اند و چهیکه اکثر
 اعتماد بران است که بنکرند تا شکل اول در کجا مکرر شده است اگر
 در دو مکرر شده باشد از خویشان و سفر نزدیک و بر مقیاس و
 در بیان احکام اشکال رمل خانه اول لحنان \equiv اگر در خانه
 اول افتد دلالت کند بر فرح و شادی و بشارت و صلاح کار و بر

برآمد حاجت و در دوّم بر کسب مال و روزی و بر آمدن امید
 و در سیم بر منفعت و نیت و سفر و زن خواستن و کسی بد و سپیدن
 و در چهارم بر پدر و مادر و اجتماع ایشان بشادی و در پنجم بر
 معیشت و روزی و خرمی و هدیه و در ششم بر رفتن چیزها از
 مال و بر صلاح رنجور و بنده که بدارست آید و در هفتم باز نمان
 و اهل و هیال و در هشتم بر نیکی حال و عاقبت کار و گاه بود
 که پیم مرگ باشد و در نهم سفر خیر همچون حج و مانند آن و در دهم
 بر قوت عمل در سنگاه و علم و پوستن بزرگی و در یازدهم بر سعادت
 و یافتن امید از بزرگان و در دوازدهم بر سلامتی از دشمنان
 و در سیزدهم بر سلامتی و سعادت و در چهاردهم بر حصول امید
 و نیکی حال و در شانزدهم و پانزدهم بر حسن عاقبت و صلاحیت
 کار است قبض الداخل ^۱ خانه رویم در اول مالی بود که به تعبیل
 بدست آید و در دویم روزی بود یا غلام و یا چهار پای که رفته
 باشد بدست آید و در سیم از خویشان خیر و راحت بود و در چهارم
 عاقبت بخیر گذرد و از مادر و پدر بهره مند شود و در پنجم بر سود کردن
 در عمل و تجارت در رسیدن پیغام و خبرهای خوش و در ششم
 یافتن چیزیکه از دست رفته باشد و در هفتم مشقت از شرکاء
 و ازواج و زنی و کیزی بدد پیوند و در هشتم میراث و کرامت
 و در نهم روزی از غایب یا از سفر یا از پادشاه رسد و در

در بیان علم رمل و اشکال آن

۱۹۳

در دردم بر منفعت و خیر از بزرگی و در یازدهم محبت بود با کسی
 و قبض چیزیکه از آن سعادت یابد و در دوازدهم روزی و یا
 غلامی و یا کنیزی یا چهار پانیکه بدو رسد و اما مبارک نباشد و در
 سیزدهم فایده باشد از سفری که بزرگان بدورسانند و در
 چهاردهم قبض مالی بدشواری و در پانزدهم دلیل بود بر نیکنی
 حال و در شانزدهم عاقبت بخیر باشد و حصول امید خانه سیم
 قبض الخارج $\frac{1}{2}$ در اول دلیل سفر بود و بخت و سعادت و در
 دوم نقصان مال و در سیم دلیل سفر نیک و در چهارم بر نقل
 و حرکت و تنگونی احوال پدر و مادر و املاک و اسباب و در پنجم
 بر حرکت و سفر نیک و رجوع و سلامت و در ششم نیک نباشد
 و در شب احتیاط باید کرد تا زبانی نبضد اما بیمار او شفا یابد و در
 هفتم قوی حال نباشد و شریک کند و در هشتم از همه چیزهای مکروه
 خلاصی یابد و مالی از میراث با وصیت بدو رسد و در نهم سفر بود
 با امن و سلامت برکشتن و در دهم مردی بزرگ بدو پیوند و در
 یازدهم خسارت بود و کدورت از دوستان و در دوازدهم رفتن
 چیزی از دست و کمی دوستان و در سیزدهم زبانی بود از سفر
 و حکام و کاری صعب اما آخر با صلاح آید و در چهاردهم اظهار
 عداوت باشد از دشمن و رنج و ناامیدی از کارهای خورد و در

فصل سبی و هفتم

و در پانزدهم پسندیده باشد از برای عاقبت و در دید و تلف شده
 و در شانزدهم پسندیده نباشد جماعت خانه چهارم در اول
 سلامتی نفس برد اما قبض و اندوه و در دهم روزی و کسب بسیار
 بدی و در سیم میان او و میان خویشان او باو بداید و گفته اند دلیل
 بود بر رسیدن خبر خبر و در چهارم رفتن پدر و مادر یا زبانی در ملک
 و ضیاع او و در پنجم کثرت فرزند و بیماری سفر و در ششم بیماری اهل
 خانه و در هفتم دلیل رفعت و شوکت و زن خواستن و در هشتم دلیل
 رسیدن برادر و آمیزش مادر دشمنان و در نهم سفر کردن با جمعی اگر سؤال
 از سفر باشد نیک نبود و در دهم دلیل بیماری و مخاصمت با جمعی
 و در یازدهم زیارتی مال بود و بیماری دوستان و در دوازدهم
 کثرت دشمنان اما از ایشان زحمتی نرسد و در سیزدهم فایده بود
 از سفر و رسیدن برادر و کار بیکه از قبل حاکم بود و در چهاردهم دلیل
 لشکر و منی لطمت با یاران و سفر دراز و حصول مراد و در پانزدهم
 دلیل کند برکت دوستان و در شانزدهم دلیل کند بر نیکویی عاقبت
 خانه پنجم فرج در اول فرج و شادی بود و در دوم بیرون
 رفتن چیزی از دست بسبب زنی یا غلامی که بگریزد و در سیم بر
 نیکونی دیدن از خویشان و در نکاح آوردن یکی از ایشان و در
 چهارم بر نیکویی عاقبت و در پنجم بر نیکو احوال و خبرهای خوش

خانه
چهارم

خانه پنجم

در این

در بیان علم رمل و اشکال انها ۱۹۵

و رسیدن تحفه ها و هدیه ها و در ششم بر باز آمدن کریمه یا کشته
 و در هفتم در نهمت بر نادر و تزیین کردن و در هشتم بر خزن و بکام و
 خوف و در نهم بر سفری تعجیل با فایده و در دهم خوف از بزرگان
 و خصومت و در یازدهم بر اقبال بر سعادت و در دوازدهم بر غدر و جده
 حساد و در سیزدهم بر مشاری از سفر و مخدومان و رسیدن نامه و
 در چهاردهم بر اضطراب در امور اما فیروزی بابد و در پانزدهم و شانزدهم
 بر نیکی عاقبت عقله \equiv در اول دلیل بود بر ثبات در کار و چیزی که
 از و ممنوع بود اغایب و در دوم بر بارهای بسته و جامهای نیکو و
 فیروزی بدشواری و در سیم بر نیکی عاقبت و سرکردانی خویشان
 و در چهارم در سفر کردن مادر یا پدر یا یکی از خویشان مادر و در پنجم
 بر حصول فرزندی یا مالی و در ششم بیماری کران یا چهارپای و در هفتم
 انصال بزنی باشد یا استن شدن زنی و در هشتم پسندیده بنامند
 و در نهم تاخیر در سفر یا توقف در غربت و در دهم محاسبه و حبس
 از حکام و بعضی کوبند صره و زبور و در یازدهم شواهد نیک باشد
 قوت و سعادت بود الا ضمیران و در دوازدهم و سیزدهم بیرون آمدن
 باشد از بند و قبض آوردن چیزی و در چهاردهم سرکردانی و رخت
 اما چیزی بدست و پانزدهم ثبات کار و حصول مراد و در شانزدهم
 عاقبت بخیر بود انکیسی \equiv در اول غم و اندوه و بیماری بود

در بیان علم رمل

در بیان علم رمل

فصل سبی و هفتم

و در دوم کسب نیک و حاصل شدن چهارم پای و در سیم سوال از
 برادران و دل مشغول از برای ایشان بود و در چهارم بیماری مادر
 و پدر اما از برای ضیاع نیک بود و در پنجم برینا خوشی پیش و اگر
 خواهد نیک باشد ظفر یافتن بردشمنان و در ششم بیماری
 داز بود و گاه باشد که بند دیا چهار پای بدو برسد و در هفتم
 دلیل باشد بر دل مشغول و در هشتم غیبت از وطن و فوت از بزرگی
 و در نهم سفر به شواری بود یا رسیدن غایبی و در دهم نکبت
 او باشد از پادشاه و افتادن از مرتبه و در یازدهم سقوط سعادت
 و در دوازدهم زیان رسیدن از دشمن و گرفتار شدن و در سیزدهم
 زهت از حکام و بعضی گفتند بیرون آمدن از مشاوت و در چهاردهم
 زبان اندک و ایمن شدن از ترس و در پانزدهم خرمی رسیدن و در
 شانزدهم عاقبت بخیر انجامید همه خانه هشتم در اول خوف
 و تهدید و مکر و جله بود و در دوم رسیدن فایده از غایب و در
 سیم بر خصومت میان برادران و خویشان و در چهارم ثبات
 ملک و در پنجم رونق با فرزندان و در ششم غم با خصومت و در
 هفتم نکاح دختر بکر و در هشتم نکبت و جنگ و خصومت و خون
 ریختن و در نهم سفر مخوف و در دهم خوف از حکام و در یازدهم
 برکردن دوستان و هدیه از دشمنان و در دوازدهم بدی

خانه هشتم

احوال

در بیان علم رمل و اشکال آنها

بجای

احوال و بعضی گفته بیرون آمدن از غم بود و در سیزدهم اگر عجزه بیمار
 بود بتحقیق بیم باشد و الا عجب شواهد حکم باید کرد و در چهاردهم و پانزدهم
 و شانزدهم پسندیده نباشد خانه نهم بیاض در اول سوال
 از نفس بود بر رسیدن نامه و رسیدن چیزی بد و در دوم شرف
 و در سیم برادر و خواهر و در چهارم بر عاقبت نیک اما اگر بیمار بود
 پسندیده نباشد و در پنجم فرزند می بود یا مکتوبی و در ششم بیمار را
 خوف بود و در هفتم بر واسطه زن چیزی از دست برود و در هشتم نیک
 باشد و در نهم غایبی یا مسافری یا نامه برسد و در دهم خبر شادی
 و بشارت از بزرگان بود و در یازدهم باز آید و بیمار نیکو شود و در
 یازدهم شغلی بود یا منفعت یا مکتوبی که برسد و عاقبت بخیر باشد
 و در دوازدهم بیم از آفتی یا تهلک بود و در سیزدهم رسید بوصل
 مطلوب یا دوستی و در چهاردهم محفوظ شدن از عیش و صحبتی
 و در پانزدهم حکم ثالث و در شانزدهم حکم رابع دارد خانه دهم در
نصرت خارج در اول صحت و قوه حکم باشد و در دوم بنده
 یا اسبی بد و رسید بیت المال نیکو شود و در سیم خویشان و اقربان
 آورد و در چهارم نیکویی عاقبت و در پنجم بشارت رسیدن غایب یا
 فرزند و در ششم شفاء یافتن بیمار و در هفتم بیوستن زن بزرگ
 مشهوره که از وفایده یابد و در هشتم هفتی بود از میرا که بد و

بجای

رسد و در آن روزی عمر و در نهم روزی و شرف از سفر و در دهم عمل
 و دولت از بزرگان و در یازدهم سعادت دائم و اتفاق دوستان
 بود و در دوازدهم بیرون آمدن از مشقتها و در سیزدهم پیوستن
 بپرنکان و در چهاردهم سفر از جانب حکام و حصول امیر و در
 پانزدهم رفت و چاه و در شانزدهم عاقبت بخیر خانه یازدهم
 نضرة الداخل و در اول اصلاح حال نفس بدن و در دوم
 روی و کسب و مال و در سیم تزویج و منفعت برزودی و در چهارم
 عاقبت بخیر و صلاح حال و در پنجم معیشت و کسب و خبر بسیار و جنبه
 بدان خرم شود و در ششم بر حصول چهار پای و اگر بیماری بود شفا
 یابد و در هفتم از شریکی یازنی فایده بوی رسد و در هشتم مال و نعمت
 بود و در نهم روزی از سفر باشد یا رسیدن غایبی یا بشارتی و
 در دهم حکومت و قدر و چاه و در یازدهم حصول امیر و در دوازدهم
 حاصل شدن چهار پای و در سیزدهم از پریشانی بیرون آمدن و
 در چهاردهم ددازی عمر و حصول امید و پانزدهم بر آمدن حاجتها
 و در شانزدهم عاقبت بخیر انجامد خانه یازدهم عقبه خارج
 و در اول سفر بود بزم و در دوم تلف شدن مال و در سیم عداوت
 برادران و خواهران و در چهارم خرابی خانه و بدی عاقبت و در پنجم
 فساد خانه و اسباب و در ششم خوف بر بیمار و چهار پای و در هفتم

خانه
 یازدهم

خانه
 دوازدهم

در بیان علم رمل و اشکال آن ۱۹۹

طلاق زن و خرابی ولایت و در هشتم دلیل فوت و در نهم توسط حال
 سفر و در دهم دلیل فوت و موت و در یازدهم توسط حال و عمل و
 دولت و در دوازدهم جنگ و خصومت و در سیزدهم عداوت و کفر و تخمین
 از حکام و در چهاردهم عداوت دوستان و زیان در خریدن و فر
 فروختن و در پانزدهم و شانزدهم بر بدی عاقبت عقبه الداخل
 خانه سیزدهم در اول خرمی و سعادت بود و در دوم دوزخی و فرج و
 در سیم توسط حال خویشان و در چهارم عاقبت بخیر و در پنجم بغایت
 نیک باشد و در ششم کینزگی حاصل شود و در هفتم زنی صالحه را
 در عقد آورد و از او نفع بیند و در هشتم سلامتی از همه چیزها و در
 نهم رسیدن غایب اما سفر دشوار برآید و در دهم درجه بزرگی
 و یازدهم سعادت و در دوازدهم دشمنان دوست شوند و در سیزدهم
 غایبی رسد و در چهاردهم با بزرگان پیوند و در پانزدهم و شانزدهم
 نیز سعادت بود و عاقبت بخیر باشد خانه چهاردهم اجتماع
 در اول صورتها از هر نوعی واقع شود و در دوم مال و فوائد بسیار
 و در سیم اجتماع بمادر و پدر یا مکتوبی و اندیشه و در چهارم حصول
 مال و در پنجم فرزندی بود و طلب علم و مکتوب و رسیدن خبر خوشی
 و در ششم بیمار گران و حصول بنده یا چهاربای بزرگ و در هفتم
 اجتماع بزنان و با دوستان و در هشتم پسندیده بنیت و در نهم

خان سیزدهم

خان چهارم

رسیدن غایب و در دهم خصومت در رفتن بیش حکام و در یازدهم
 پیوستن بکسی که از وفایده یابد و در دوازدهم جمعیت خواطر بعد
 از بریشانی و گاه بود که خصومت باشد و در سیزدهم حصول مراد
 و در چهاردهم بیش آمدن کاری مشکل اما عاقبت بخیر گذرد و در پانزدهم
 و شانزدهم عاقبت خیر و صلاح کار بود خانه پانزدهم طریق در اول
 سفر با سلامت و در دوم رفتن چیزی از دست و در سیم سفر بزرگ
 و در مجوری برادر با خواهر و در چهارم خرابی خانه و ملک و ولایت اما
 عاقبت بخیر بود و در پنجم سفری نزدیک بفرخی و سعادت و در ششم
 در مجوری و تلف چهار پایان و در هفتم خالی ماندن فراش بطلاق
 زن و یا بردن او و در هشتم سلامتی بیمار و مسافران و در نهم سفر
 دور با سلامت و در دهم سفر از قبل بزرگان و بامرا ایشان یا افتادن
 از جاه و مرتبه و در یازدهم سفر پسندید و در دوازدهم سفر بی منفعت
 و خصومت و در سیزدهم سفر نزدیک با سلامت و در چهاردهم
 فایده و سعادت اگر شواهد نیک باشد و الا شقاوت و در پنج و در
 پانزدهم و شانزدهم سفری دراز و برآمدن حاجتها و رسیدن
 غایب و عاقبت میانه بود خانه شانزدهم فنی الخد به در اول
 اتصال بود برنی و در دوم رفتن چیزی و حاصل شدن غلامی و
 یا کنیزی بارنی و در سیم پیوستن بدوستی و در چهارم عاقبت بخیر بود

خان
شانزدهم

شانزدهم

در پنجم

در بیان علم نقطه رمل

و در نهم عشق و محبت بمعشوق و در ششم حاصل شدن چهار پای یا بند
 و در هفتم از دوستی مراد حاصل کردن و در هشتم پیم تلف و تمت بزنا
 و در نهم رسیدن غایب و در دهم فوت و مرتبه پیش بزرگان و در
 یازدهم انصال بدوستی و در دوازدهم احتراز از دشمن و در سیزدهم
 دوستی کردن با کسی با صفر و در چهاردهم خریدن چهار پای و در پانزدهم
 و شانزدهم بجز بودن و عاقبت کارهای
 فصل سبی و هشتم در بیان علم نقطه رمل

صورت رمل حضرت امیر المؤمنین ع بیک قلم سیاهی میکشید اول باید
 نادر علی و حمد و قل هو الله را بخواند نادرست نشود

بدین دستور عمل نماید مجرب است سؤال کند در
 غیر مال یا بم یا نه رمل بکش دو دو طرح کند اگر یکی بماند مال باد و بماند
 نیابد سؤال کند که او را چه سبب مال حاصل شود رمل بکش هفت
 هفت طرح کند اگر یکی بماند از قبل پادشاهان دو بماند از قبیل زنان
 سه بماند از سفر قبله چهار بماند خدمت بزرگان شش بماند از پیکانگان
 هفت بماند از طایفه میراث برسد سؤال کند که این زن را فرزند
 میشود یا نه رمل بکش سه سه طرح کند یکی بماند فرزند شود دو بماند
 دو دختر شود سه بماند فرزند نشود سؤال کند فلان کس با من دوست
 است یا دشمن رمل کشد چهار چهار طرح کند یکی بماند دشمن در

بماند دوست سه بماند ظاهر دوست باطن دو شمن چهار بماند نه
 دوست و نه دشمن سئوال کند که شده کدام طرف باشد رمل
 بکشد چهار چهار طرح کند یکی بماند بجانب مشرق دو بماند جانب
 مغرب سه بماند شمال چهار بماند جانب قبله سئوال کند این که شده
 بدست آید یا نه رمل بکشد دو دو طرح کند یکی بماند بدست آید
 دو بماند بدست نیاید سئوال کند این دزد ظاهر میشود یا نه رمل
 بکشد دو دو طرح کند یکی بماند ظاهر نشود دو بماند ظاهر بشود
سئوال کند این دزد مرد است یا زن رمل بکشد سه سه طرح کند
 یکی بماند مرد باشد دو بماند زن باشد سه بماند کودک است سئوال
 کند این دزد کجائی است رمل بکشد سه سه طرح کند یکی بماند ارها ^{مکان}
 دو بماند از بیگانگان سه بماند از صاحب خانه کسی باشد سئوال
 کند این دزد رنگ چه دارد رمل بکشد پنج پنج طرح کند یکی بماند
 سیاه رنگ دو بماند امیخت رمل سه بماند زرد رنگ چهار بماند سرخ
 رنگ پنج سفید رنگ باشد سئوال کند فلان چیز را تو انم دید یا نه
 رمل بکشد دو دو طرح کند یکی بماند توان دید دو بماند نتوان دید
سئوال کند این زن مستوره است یا نه رمل بکشد سه سه طرح کند
 یکی بماند مستوره دو بماند مستوره نباشد سه بماند عاشق باشد
سئوال کند این زن ایستن باشد یا نه سه سه طرح کند یکی بماند

ایستن باشد دو بماند نباشد سه بماند هرگز نشود سؤال درین
 نکاح خیر است یا نه رمل بکشد سه سه طرح کند یکی بماند خیر است
 دو بماند دغدغه سه بماند بد باشد سؤال این بیمار شفا یابد
 یا نه سه سه طرح کند یکی بماند نگیرد دو بماند شفا یابد سه بماند طول
 کشد اما شفا یابد سؤال کند در این سفر خیر است یا نه رمل بکشد
 سه سه طرح کند یکی بماند اول رنج کشد دو بماند مبارک و سلامت
 سه در دنیا و بر خورر سؤال کند این بیمار رنجش چه باشد هفت
 هفت طرح کند یکی بماند از تب دو از بار سه از جادو و چهار از سرما
 پنج از صفرایش از سورا باشد هفت از گرمی باشد سؤال کند
 کدام طرف تجارت خوب است چهار چهار طرح کند یکی بماند از
 جواهرات دو ماند از نباتات سه بماند از چهار پایان چهار از رخت
 رخت سؤال کند این کار شرکت خوب است یا نه رمل بکشد دو دو
 طرح کند یکی بماند خیر است دو بماند خیر نباشد سؤال کند مرد
 بیشتر میبرد یا زن رمل بکشد دو دو طرح کند یکی بماند مرد بیشتر
 دو بماند زن بیشتر میبرد سؤال کند میان دو کس چنگ میشود
 یا نه چهار چهار طرح کند یکی بماند صلح شود دو بماند چنگ شود
 سه بماند نه صلح باشد نه چنگ چهار بماند چنگ صلح دراز
 کشد سؤال کند این کار برآید یا نه دو دو طرح کند یکی بماند

این کار برآید دو بماند این کار بر نیاید تمت این مختصر است در علم
رمل و کتابهای دیگر در علم رمل مفصل نوشته شده و انشاء الله توفیق
از خداوند تعالی خواهم انهارا بچاپ برسانم هر کدام بتنهائی جیب
فصل چہلم در بیان سؤال و جواب علم حروف

ای طالب ستر علم اسرار	گویم سخن تو گوش میدار
بنویس سؤال از کم بیش	آئینده دز گذشته خویش
اول عدد حروف بردار	دنگاه بفارس بر نطق آر
ملفوظی حرف از عدد گیر	و از بعد عدد حروف بر گیر
پس هر دو عدد بیاد گیری نم	گفت ز نمود کشف مبهم
یکی سطر بی ساز و ماش	و ننگه یابی بره بی و صالحش
از نصف سؤال استوار	و انگاه بمتعات ره جو
آمد چو زمام مطابق	لا شک مطبعت ناطق

دیگر چون سؤال کتد و خواهند صفحه بگریند و هر حرف را از حروف
بگریند سطر تحت او را و یک حرف اول را یکی از حروف اخر را بعد
جل حساب نمایند و ۲۸ و ۲۸ طرح کنند آنچه باقی مانده از دایره
امجد شمارند بجز حروف که منتهی باشد حروف تحت او را بنوسی که
مستحصله اوست و شروع بحروف کنند بدین سوال تا آخر چون سطر
تحت تمام شد رجوع بسطری فوق نماید او هم بدستور اول چون

در بیان سؤال و جواب در علم جفر ۲۰۵

سطری مستفصله تمام شد نظیر از ابجد گرفته تکبیر نماید تا ناطق
شود بعون الله در این ابجد با حرفین مستفصله انیت که ذکر کردم
اسم باین بیت که بنویسیم ... ۱۳۱ ۳۱۳ ۱۰۳۰۷ ۱۰۳۰۷ ۱۰۳۰۷ ۱۰۳۰۷

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص
ز ه ص ج ع است ناطق ل ت ث ح ذ ح ی ط ع ا
ق ر ش ت ث خ ز ط ظ غ ی م
ب ۲ سا ق ل ت ب ط ر ج و ش

فصل چهل و یکم در بیان سؤال و جواب در علم جفر

رموز استخراج در بیت پنجم شهر ربیع الثاني ۱۲۹۵ در هزار
دو بیت و روز پنج قبله عالم ناصرالدین شاه روحی فداه وارد تبریز
شد و بنده کمترین بجهت سلامتی وجود مبارک پادشاه عالم که
سفر زنکستان میفرمودند و اسما، اللهم یعنی اسم المظلم از ماده
اسم مبارک قبله عالم استخراج نموده و در لوحی درج کردیم در
پوست اهو مجذمت قبله عالم دادم و طریق استخراج بدین
طریق نمودم ن ا ص ر ا ل د ی ن $\frac{۱۱۳}{۴}$ میزان چهار
بار در ماده هر حرف جمع کردیم که ۹ حرف است ۳ حاصل
لو این يك اشاره و بلا تکرار خلاصه را ملاحظه نمودم هكذا
ن ا ص ر ل د ی که هفت حرف خلص بیت پنج عدد
دارد ۲۵ بلا مرتبه میشود هفت و عدد حرف هم هفت $\frac{۷۷}{۱۴}$

فصل چهل و یکم

۲۰۶

جمع میشود چهارده $\frac{۱۴}{۱۰}$ نکر حرف ه و حاصل ملفوظی
 ها جمع اا هو و هورا ررها که شش است ضرب کردیم $\frac{۶}{۱۰}$
 حاصل میشود لفظ جلاله الله واسم اعظم هو الله که عدد شش
 هفتاد هفت است در لوح مربع درج نمودیم و اسماء ملائکه را
 استخراج کردیم که از هفتاد هفت چهل یک عدد کم نمودم باقی
 سی و شش ماند هكذا لو دو باره ایل را اضافه کردیم لو پیل
 اسم ملائکه شد و باز امتحان لازم بود از اول حروف اسم و از
 آخر ملا حظہ شد که هر دو حرف مطابق بود یکی الکتفا کردیم که
 حرف نون است بینة نون و پک که بلا مرتبه اا میشود هو
بعینة و باز امتحان از راه دیگر که اسم را ملفوظی کردیم هكذا
ن و ن ا ل ف ص ا د ا ل ف ل ا م د ا ل ی ا ن و ن
۲۷ و از این بینة گرفتیم که عبارت از اینها است ن و ن ل ف
۵ ا د ا ل ف ا م ا ل ا و ن $\frac{۶}{۷}$ و ز بر اینها که بینة بوده باشد
 گرفتیم اینها شد و ل ا ا ل ا و و جمع این ز بر بینة هفتاد
۶ ۱۱ ۲ ۳ ۱۱ ۱ ۶
 هفت شد که مطابق هو الله است معلوم شد که بلا ریب است
 و اصل مآرہ اسم نه حرف بود ز بر بینة ملفوظی هم نه حرف این
 هم صحیح و عدد ملفوظی اسم عدد کبیر ۷۴۷۸ که هشت صد و
 چهل هفت عدد است در عدد هو که اا میباشد بطرح میرود